

Silta

Tamperelainen
seurakuntalehti

Marraskuu 2024

Ruoka-apu
kaipaa kipeästi
lahjoittajia
joulun alla
Sivu A 4

silta.fi

Erkka Korhonen
ja kumppanit
kuulostelevat

Miten soi kirkkoissa raskaampi jouluku?

Sivut A 8–10

Kuva: Ammar Barakat

KUA tukee
paenneita
Libanonissa
ja Syyriassa
Sivu A 3

Kuva: Hannu Jukola

Isyys on iloa
ja kipuilua
arkielämän
ristipaineissa
Sivut A 12–13

Kuva: Hannu Jukola

Merkitys
elämään löytyi
auttamistyöstä
Ukrainassa
Sivu A 14

Kuva: Hannu Jukola

PÄÄKIRJOITUS

Kirsi Airikka
päätoimittaja

Tampere 6.11.2024

Perhe on paras – tai pahin

Marraskuussa keskiössä ovat perhesuhteet. Pyhäinpäivänä muisteltiin kuolleita läheisiä ja sytytettiin kynttilöitä heidän muistokseen. Isänpäivänä juhlietaan isiä ja isoisia, ja lasten oikeuksien päivänä käännetään katset kohti perheen pienimpiä. Jo marraskuussa aletaan miettiä, miten ja kenen kanssa tänä vuonna vietetään joulua.

Monien mielestä perhe on elämän paras asia, ja useat ihmiset asettavat sen tärkeimmäksi arvokseen.

Sosiaalisessa mediassakin perhe voi olla kiiltokuva, mutta todellisuudessa oman perheen ja lähipiirin ihmissuhteet voivat joskus olla rosoisia ja haastavat jaksamista.

Myös tämän lehden isänpäiväjutun haastateltava puhuu avoimesti kipuilustaan ihmissuhteiden, työkiireiden, opintojen, mielenterveysongelmien ja perhe-elämän ristipaineissa.

Puhumattomuus ja vaikeus tunteiden näyttämässä ovat varmasti ihmissuhteiden ikaikaisia ongelmia. Ne voivat siirtyä sukupolvilta toisille, jos ketjua ei katkaista tietoisesti.

Nykyisin tunteista osataan jo puhua avoimemmin kuin menneinä vuosikymmeninä, mutta nykyaika on tuonut ihmisten elämään monenlaisia uusia haasteita. Ilmastomuutos ja epävakaa maailmantilanne ahdistavat ihmisiä, ja toivottomuus sekä mielenterveyden ongelmat ovat lisääntyneet. Monet perheet ovat myös taloudellisesti ahtaalla.

Ei siis ole mikään ihme, että syntyvyys on laskenut Suomessa.

Seurakunnissa kohdataan ja arvostetaan monenlaisia perheitä.

Tilastokeskuksen mukaan Suomessa syntyvyys laski viime vuonna tilastohistorian matalimmalle tasolle, kun naiset saivat keskimäärin 1,26 lasta. Luku on Pohjoismaiden matalin. Syntyvyys on lähtenyt laskuun myös maailmanlaajuisesti.

”Yhteiskunta ei mahdollista, tue tai arvosta perheellistymistä silloin, kun se on biologisesti järkevintä”, toteaa Väestöliiton tutkimusjohtaja Anna Rotkirch, joka on laatinut väestöpoliittisen selvityksen syntyvyyteen vaikuttavista tekijöistä ja keinoista lasten saamisen tukemiseksi. (YLE 10.10.2024)

Hänen esityksessään on 20 käytännön ehdotusta syntyvyyden lisäämiseksi. Yhteiskunnan ja myös nuorten perheiden lähellä olevien ihmisten tulisi tukea vanhemmuutta kaikin tavoin.

Kirkko onneksi kulkee lapsiperheiden rinnalla. Sen perhelähtöiseen työnäkyyn kuuluu, että seurakunnissa kohdataan ja arvostetaan monenlaisia perheitä. Seurakunnista saa tukea niin perheen arkeen ja parisuhteen hyvinvointiin kuin vanhemmuudenkin tueksi.

Tampereen seurakunnissa alkanut perheneuvonta on tukenut perheitä jo 80 vuoden ajan. Asiakasmäärät ovat jatkuvasti kasvaneet, ja kirkko on onneksi pystynyt lisäämään työhön resursseja.

Kirkon perheneuvonta tarjoaa maksutonta keskusteluapua ammattilaisen kanssa parisuhteen ja perheen kysymyksiin ja elämän solmukohtiin. Hyvä asia myös on, että asiakkuus ei edellytä kirkon jäsenyyttä. ♦

Marraskuu

TULEVAT PYHÄT 10.11. – 1.12.2024

10.11. Surun pilvet

Sanotaan, että suru on rakkauden ja muistamisen sisar. Me suremme, koska olemme rakastaneet. Saarnaajan kirja puhuu haikeasti surun vuosista, jolloin sadetta tuntuvat seuraavan yhä uudet pilvet. (Saarn. 12:1–7)

17.11. Spoilerin tarve

Tulvia ja murtomiehiä tuntuu Jeesus lupaan opetuslapsilleen. Elämän suurimpien onnettomuuksien tai onnenhetkien keskellä saat luottaa Jumalan huolenpitoon. Vaikka et tunne tulevaisuutesi juonipaljastuksia, Jumala tuntee ne. (Matt. 24:36–44)

24.11. Suuren muutoksen odottaminen

Miten pitäisi ottaa muutos vastaan?
”Kun elämä ja ihme katosivat –

silloin oli käveltävä hiljaa,
oltava vain äänettömästi lähellä.
Odottettava hiljaisessa riemussa.”

Erik Tawaststjerna

Aino Sibeliuksen muistosanoissa
(Ps. 143:1–10)

1.12. Hoosianna

Laulu koskettaa sydäntämme. Me kaipaamme Jumalan läheisyyteen, ja hoosianna julistaa: meitä on jo autettu. Kaipaukseemme on vastattu.
(Jes. 62:10–12)

Tarjolla
taivaallisia eväitä
Pispalan iltamessussa
pe 22.11. kello 20
Pispalan kirkossa.
Musiikista vastaa
HaNu-band.

MUISTA MINUA

Marraskuu saa miettimään unohtumista. Ovatko kuolleet jotenkin olemassa, jos muistelen heitä? Ja jos en muista, katoavatko he kokonaan? Entä omat muistoni, miten niiden käy? Elämä on matka suureen hiljaisuuteen. Kuolema purkaa muistojen kudelman. Silti myös muistosi saavat nousta iankaikkisuuteen, mutta siellä ne eivät enää tuota kipua, syyllisyyttä tai häpeää. Taivaassa muistotkin ovat ar mollisia. Vielä syvemmin taivasta on, että Jumala muistaa sinut. Sinut tunnetaan taivaassa.

PALSTAN TEKSTIT: **Matti Huotari**

Kuva: Jussi Laitinen

HEILMI

Mitä on elämä, joka kuolee?
Eikö haipunut toivo, eikö hukattu tilaisuus?
Ei, sanoo Kristus.
Se on siemen, joka haudataan.
Se on katseen suunta taivaanrannan yli.
Se on perillepääsy kaipauksen tieltä.
Se on lapsen kotioven avaus ja syliin pääsy.

Kuva: Kirkon viestintä

6 kysymystä

Ensimmäiset naispapit saivat pappisvihkimyksen Suomessa vuonna 1988. Kuva on otettu 6. maaliskuuta 1988 Helsingin tuomiokirkossa.

Kuka saa toimia kirkossa?

Naisteologit-yhdistys vietti 90-vuotisjuhlaansa lokakuussa Turussa.

1 Mikä on naisteologien yhdistyksen tehtävä, yhdistyksen puheenjohtaja, Karkkilan seurakunnan pastori Saara Laakkonen?

– Naisteologiyhdistyksen tehtävä on naisteologien keskinäisen yhteyden ylläpitäminen, naisteologien identiteetin ja ammattitaidon vahvistaminen, sekä tasa-arvoisen aseman ja tehtävien kehityksen seuraaminen kirkossa ja muilla toimialoilla sekä niihin vaikuttaminen.

2 Juhlissa pohdittiin, kenellä on lupa toimia kirkossa. Miksi tämä kysymys on edelleen ajankohtainen, vaikka naiset ovat olleet pappeina Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa vuodesta 1988 lähtien?

– Se, että tätä kysytään, kertoo jo siitä, että aihe on ajankohtainen. Edelleen on se tilanne, että naispuolisilla papeilla ei ole käytännössä mahdollisuutta toimia kaikkialla kirkossa. Esimerkiksi jotkin kirkkomme viralliset lähetysjärjestöt eivät hyväksy naisten pappautta.

– Kirkon sisällä toimii myös herätysliikkeitä, jumalanpalvelusyhteisöjä, yhdistyksiä ja säätiöitä, jotka eivät hyväksy naisten pappautta ja jotka osoittavat kielteisen asenteensa erilaisilla, joskus hyvinkin loukkaavilla tavoilla.

3 Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (SLEY) ja Suomen Evankelis-luterilainen Kansanlähetys (SEKL) ovat viime vuosina hakeneet miesjäsenilleen pappisvihkimyksiä

Inkerin kirkosta. Näin he ovat voineet välttää osallistumasta Suomen evankelis-luterilaisen kirkon pappisvihkimykseen, jossa samaan aikaan vihittään naisia papeiksi. Mitä yhdistyksenne ajattelee tästä?

– Ajattelemme, että on loukkaavaa ja syrjivää, että kirkon omat viralliset lähetysjärjestöt tukevat miespuolisia jäseniään, jotta näiden ei tarvitse tulla vihityksi papeiksi samoissa tilaisuuksissa, joissa vihittään papeiksi myös naisia. Näin ei saisi tapahtua.

4 Piispaikokous ei esittänyt kirkolliskokoukselle, että nämä järjestöt menettäisivät asemansa kirkon lähetysjärjestöinä sopimusrikkomuksista huolimatta. Esittelijän esitys voitti äänin 7–3. Piispa Mari Leppänen, arkkipiispa Tapio Luoma ja piispa Mari Parkkinen jättivät päätökseen eriyvän mielipiteen. Miten yhdistyksenne kommentoi tätä päätöstä?

– Kirjoitimme siitä julkilausuman. Katsomme, että sopimusrikkomukset johtuvat järjestöjen kielteisestä suhtautumisesta naisten papputeen, eli sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä. Olemme pettyneitä, että piispaikokouksen enemmistö katsoo tätä toimintaa läpi sormien. Se, että sopimusrikkomuksista ei tullut järjestöille mitään seuraamuksia, rohkaisee todennäköisesti niitä jatkamaan vastaavaa toimintaa.

5 Ovatko naisteologit tasavertaisia työssään miesteologien kanssa, Naisteologit-yhdistyksen sihteeri,

Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnan pastori Meri Ala-Kokko?

– Yhdistyksen näkemyksen mukaan naisteologien asema kirkossa on huonompi kuin miesteologien. Vaikka naispappuus hyväksyttiin jo vuonna 1986, rakenteelliseen epätasa-arvoon ei ole aina puututtu, vaan sen jatkumille on luotu jopa edellytyksiä.

– Naisten papputeen kielteisesti suhtautuville järjestöille ja yhteisöille on luotu toimintaedellytyksiä. Kirkossa on myös painetta suhtautua naisten syrjintään hyväksyttävänä ”teologisena painotuksena”.

6 Oletko itse kokenut sukupuolesta johtuvaa syrjintää työssäsi?

– Olen kokenut syrjintää jonkin verran. Se on ilmennyt esimerkiksi vähätelystä ja kommentteina, joissa työni tai asemani on tavalla tai toisella kyseenalaistettu sukupuoleni perusteella.

– On myös hyvä muistaa, että sosiaalisen median keskusteluissa ja mediassa naispappeja syrjivät kommentit koskettavat meitä ihan oikeita ja tuntevia ihmisiä. Meidän uskomme ja kutsukumme kyseenalaistetaan niissä yläpuolelle asettuen, vaikka nämä kommentit perusteltaisiin tietynlaisella raamatuntulkinnalla tai henkilökohtaisena mielipiteenä.

Piispaikokous käsitteli istunnossaan 30. lokakuuta ehtoja, joita on tarkoitus asettaa lähetysjärjestöjen työntekijöiden ulkomailla toimitettaville pappisvihkimyksille. Asia lähetettiin jatkovalmisteluun Lähetystyön keskuksen.

Kirsi Airikka

KUA:n auttamistyö Lähi-idässä on päässyt alkuun

Kirkon Ulkomaanavun avustusoperaation ensimmäisessä vaiheessa tuetaan Libanonista Syyriaan paenneita, joita on jo yli 440 000.

– Syyriassa KUA:lla on oma maatoimisto ja henkilökunta. Tähän mennessä 200 pakolaisperhettä Homsissa ja Damaskoksen maaseuduilla on saanut patjoja ja peittoja. Patjoja on toimitettu 1400, samoin peittoja, kertoo KUA:n humanitaarisen viestinnän asiantuntija **Ulriikka Myöhänen**.

Raqan, Aleppon ja Lattakian seuduilla 400 Libanonista paennutta lasta on osallistunut koulunkäyntiä tukeviin aktiviteetteihin.

– Lattakiassa olemme remontoineet entistä koulua pakolaissuojaksi.

Syyriaan palajat ja paikallisyhteisöt ovat saaneet avustuksia ja tukea arkeen, vapaaehtoiset koulutusta henkiseen ensiapuun.

– Suunnittelemme jo sitä, miten voimme auttaa pakolaisia talven kylmässä, Myöhänen kertoo.

Libanonissa yli 800 000 libanonilaista ja sinne aiempina vuosina asettautunut syyrialaista elää nyt maan sisäisiä pakolaisina. Siellä KUA:n toiminta on vasta kehittymässä.

– Työmme War Child in Lebanon -kumppanijärjestömmen kanssa on alkanut lokakuussa, Myöhänen vahvistaa.

Operaatiossa Baalbeck-Hermelin alueella ja Bekaanlaaksossa ihmiset ovat saaneet ruokatarvikkeita ja hygieniatuotteita. Kolmessa pakolaissuojassa on alkamassa toimintaa, jolla tuetaan perheiden psykososiaalista hyvinvointia ja traumojen käsittelyä.

Myöhänen muistuttaa humanitaarisen tilanteen niin Gazassa, Libanonissa kuin Syyriassakin olevan erittäin vakava. Erytynen huoli kohdistuu lapsiin ja nuoriin.

– Työmme pakolaissuojissa painottaa myös lasten suojelemista kriisien keskellä. Lapsille järjestetään turvallisia tiloja, joissa he pääsevät leikkimään ja osallistumaan ohjattuun toimintaan.

Gazassa KUA kumppanuusjärjestöineen keskittyy koulutukseen hätätilanteissa ja psykososiaaliseen tukeen.

Tampereen seurakunnat myönsi viime viikolla 64 600 euron avustuksen Lähi-idän konfliktin uhreille sekä tulvauhrien auttamiseksi Myanmarissa. Suomen Lähetysseura sai 50 000 euron avustuksen katastrofityöhön Gazassa ja Länsirannalla.

Asta Kettunen

silta.fi, kirkonulkomaanapu.fi

Kuva: Armar Barakat

Tämä perhe on paennut Libanonin Baalbekistä Syyrian Homsiin. Siellä avustustyötä koordinoi Syyrian Punainen puolikuu.

Nuorisotyönohjaaja Jussi Kosonen sai tunnustusta työstään

Nuorisotyönohjaaja Jussi "Kaapo" Kososelle Tampereen Eteläisestä seurakunnasta on myönnetty tämänvuotinen Kasvatuksen ja nuorisotyön asiantuntijajäsen KNT -yhdistyksen Saaga-palkinto. Kosonen on tehnyt työtään pitkäjänteisesti ja kehittänyt muun muassa lasten ja

nuorten pelikasvatusta.

Hän on osoittanut työssään ratkaisukeskeistä otetta kehittämällä varhaisnuorten kerhotoimintaa asuinalueilla, jotka on tiedetty haastaviksi. 36-vuotisen uransa aikana Tampereella hän on kehittänyt muun muassa Bittileirit ja eri-

tyisesti seurakuntien varhaisnuorisotyötä palvelevan yhtyeen Kolmen Koplan. Myös isä-poikatyö on ollut lähellä hänen sydäntään.

– Täytyy vain itse olla valppaana, kehittyä työssä, luoda uutta ja rohkeasti kokeilla uuttakin, tähdentää Kosonen.

Pappilansaari kehittämässä matkailualueeksi

Pappilansaaren ranta-asemakaava hyväksyttiin Tampereen kaupunginvaltuustossa 21. lokakuuta. Kaava mahdollistaa yhteiskäyttöisen loma-asuntoalueen rakentamisen Teiskon Pappilansaareen.

Ranta-asemakaavalla tulee mahdolliseksi myös vanhan pappilan käyttäminen matkailumajoitukseen. Pappilan arvokas kulttuurihistoriallinen kokonaisuus säilyy seurakuntayhtymän omistuksessa.

Tarkoituksena on palauttaa mahdollisuuksien mukaan alkuperäisen käytön aikaista perinnettä pappilakulttuurin ja elämäntavan osalta.

Palvelusväen asuintaloa voi käyttää asumiseen ja majoittumiseen, mutta rakennusta voi myös kehittää esimerkiksi ravintola-, majoitus- ja tapahtumapalveluihin.

Ranta-asemakaava-alueelle muodostuu 13 uutta matkailurakennusta. Pienten loma-asuntojen alueella voi sijaita lyhyemmän vuokra-ajan majoitusrakennuksia ja yhteiskäyttöisiä rakennuksia.

Suurinta osaa säilytettävistä rakennuksista esitetään suojeltaviksi.

Saaren ranta-alueet jäävät yleiseen käyttöön lähivirkistysalueiksi. Ranta-alueet on osoitettu ja nimetty Pappilansalo-nimiseksi lähivirkistysalueeksi, joiden metsäinen luonne säilytetään. Rantaan on suunniteltu saaren ympäri kulkeva luontopolku ja uimaranta.

Pappilarakennuksen yhteydessä on maisemallisesti arvokas peltoalue. Venevalkama sijoittuu saaren länsiosaan.

Asta Kettunen

Kuva: Hannu Jukola

Kesä-elokuussa tehdyn valtakunnallisen kyselyn mukaan 83 prosenttia nuorista kertoi iloitsevänsä elämästä ja 78 prosenttia arvioi henkisen hyvinvointinsa hyväksi. Pojat voivat tyttöjä paremmin. Heinäkuussa Aito-keskuksessa leireilivät muun muassa Messukylän ja Ruoveden seurakuntien riparilaiset.

Kyselytulos: rippikoulussa on turvallista ja hauskaa

Kesän 2024 kyselyyn vastasi kesä-elokuussa yhteensä 16 123 rippikoululaista. Alustavat tulokset osoittavat kokemusten rippikouluista olleen jälleen erittäin myönteisiä. Nuoret antoivat rippikoululle kouluarvosanan 9–.

Kyselyyn vastanneista 94 prosenttia koki olonsa turvalliseksi, ja 93 prosenttia kertoi, että heillä oli hauskaa ja hyvä olla. Lisäksi 90 prosenttia vastaajista koki, että rippikoulussa sai

olla oma itsensä, ja 88 prosenttia koki yhteishengen hyväksi.

– Ainoastaan 3–4 prosenttia nuorista oli eri mieltä. Tähän joukkoon kuuluu kuitenkin melkein pari tuhatta nuorta. Heidän kohtaamiseensa ja kokemukseensa on kiinnostava erityistä huomiota, pohtii **Mikko Wirtanen**, joka toimii rippikoulun ja kirkon kasvatuksen kehittämisen asiantuntijana Kirkkohallituksessa. ♦

Vanhan kirkon 200-vuotisjuhla alkaa adventtina

Tampereen Vanha kirkko on seissyt tutulla paikallaan Keskustorin kupeessa tasan 200 vuotta. Kirkon 200-vuotisjuhlaa vietetään sekä tänä että ensi vuonna, tulevas-ta adventista alkaen.

Tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoherra, tuomiorovasti **Olli-Pekka Silfverhuth** kertoo, että kirkon pitkään juhla-aikaan on historialliset syynsä.

– Vanha kirkko vihittiin kirkoksi huhtikuun 11. päivänä vuonna 1825. Mutta koska kirkko valmistui vuoden 1824 puolella, ja kaupunkilaisilla oli tarve kokoontua yhteen jumalanpalvelukseen, kirkko saatiin tuomiokapitulin luvalla ottaa käyttöön jo adventtina 1824. Tämä kertoo, kuinka odotettu kirkon valmistuminen oli, sanoo Silfverhuth.

Vanhan kirkon juhla-aika alkaa adventtisunnuntaina 1. joulukuuta, jolloin kello 11 alkava messu toimitetaan kolmella kielellä: suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Messun toteuttavat Vanhan kirkon kanssa yhteistyössä Ruotsalainen seurakunta ja Tampereen ekumeeninen ja kansainvälinen yhteisö ICCK.

Messun toimittavat Ruotsalaisen seurakunnan kirkkoherra Janne Heikkilä ja Vanhan kirkon papit Kati Elooranta ja Olli Viljakainen.

Juhlakausi jatkuu ensi keväänä ja huipentuu jumalanpalvelukseen 11. huhtikuuta, jolloin kirkon vihkimisestä on tasan 200 vuotta.

Juhlaohjelmaa julkaistaan Vanhan kirkon verkkosivulla vanhakirkko.fi ja Vanhan kirkon sosiaalisen median tileillä: Instagram @vanhakirkko ja Facebook @tampereenvanhakirkko.

Tamperelaisten ensimmäinen kirkko

Vuonna 1824 valmistunut Vanha kirkko on Tampereen keskustan alueen vanhin rakennus ja tamperelaisten ensimmäinen kirkko, sillä Messukylän keskiaikainen kirkko ei ollut vuonna 1779 perustetun Tampereen kaupungin alueella.

Oman kirkon saaminen Tampereelle oli ensimmäisten tamperelaisten pitkäaikaisten haaveiden täyttymys. Kirkkohanketta viivyttivät kiistat kirkon paikasta ja rakennusmateriaalista.

Pieni puinen kirkko saatiin rakennusvaiheeseen keväällä 1824, ja kirkko valmistui saman vuoden syksyn aikana. Ensimmäistä adventtia vietettiin uudessa kirkossa 28. marraskuuta vuonna 1824. ♦

Kaarina Lehtisalo

Kuva: Hanna Kotvurnäki

Vuonna 1824 valmistunut Vanha kirkko on Tampereen keskustan alueen vanhin rakennus.

Lisää sähköautojen latauspaikkoja käyttöön kirkoilla

Sähköautojen latausasemat on otettu käyttöön Seurakuntien talolla, Aleksanterin kirkolla, Aitolahden kirkolla ja Pispalan kirkolla. Tesoman kirkon latauslaitteet ovat viimeisiä asennustöitä vaille valmiina. Verkosto laajenee vielä myöhemmin lisää.

Latausasemat toimivat Woltti-sovelluksella, jonka voi ladata sovelluskau-pasta. Seurakuntayhtymän työntekijät lataavat autojaan työntekijähinnalla. Ulkoisille käyttäjille lataaminen maksaa 25 senttiä kilowattitunnilta, josta 10 senttiä ohjataan valittuun lahjoituskohteeseen.

Lahjoituskohde kerrotaan latauksen yhteydessä.

Ensimmäiseksi lahjoituskohteeksi on valittu varojen kerääminen nuorten työllistämiseksi Mummon Kammarissa. Lahjoituskohteita voidaan jatkossa myös vaihtaa vuoden aikana.

Ruokapankki toivoo lahjoituksia joulun alla

Ihmisten taloudellisen tilanteen vaikeutuminen ei ole jäänyt huomaamatta Tampereen ev.lut. seurakuntien Ruokapankissa. Ruoka-avun asiantuntija **Marja Palkonen** kertoo, että avun tarve on kuluvaan vuoteen aikana entisestään lisääntynyt.

– Pirkanmaalla työttömyys on kasvanut, ja ihmisten taloudellinen tilanne on kiristynyt. Perustoimeentulo ei riitä siihen, että ihminen selviäisi arjesta, sanoo Palkonen.

Nekalassa sijaitsevassa Ruokapankissa kerätään ja käsitellään kauppohen- ja muiden yritysten lahjoittamat hävikkituotteet, minkä jälkeen ne toimitetaan Ruokapankin yhteistyökumppaneiden ja seurakuntien omille ruuanjakopysäkeille. Verkostossa on noin 50 ruoka-avun jakajaa, joista yksi suurimmista on Suomen Punainen Risti.

Avustusnoutoja on tammi-elokuussa ollut kaikkiaan 110 070. Yhteen noutoon voi sisältyä useampia ruokakasseja, jos ruoka-apua hakevalla on suuri perhe.

Kasseissa ei ole pelkästään hävikkiruokaa, sillä monipuolisen ravinnon turvaamiseksi ruokakasseihin on myös ostettu proteiinipitoista ruokaa tammi-elokuussa noin 190 000 eurolla.

Pulaa vauvanruuasta ja hygieniatarvikkeista

Palkonen kertoo, että tällä hetkellä on pulaa muun muassa vauvanruuasta. Lisäksi ihmiset kaipaavat perushygieniatarvikkeita, kuten vessapaperia.

– Todellisuus on aika rankka tällä hetkellä, ihmisillä on pulaa lähes kaikesta, ei ainoastaan ruuasta. Pesuaineita ja hygieniatuotteita kysytään kovasti, ne loppuvat nopeasti Puodista.

Vapaaehtoistyöntekijä Esa Matikainen, jakelu- ja varastotyöntekijä Jani Ojanen ja jakelutyöntekijä Henri Härmälä purkivat ruokakuormaa viime vuonna.

Puoti on Ruokapankin yhteydessä toimiva noutopaikka, jossa asioidaan seurakunnan diakoniatyöntekijän myöntämällä luvalla. Puodin hyllyiltä ihmiset voivat itse valita ruokaa ja tarvitsemiaan tuotteita. Puodin kautta apua saa viikossa noin 250–270 taloutta.

Yritysten auttamishalu mahdollistaa joulukassit

Joulun lähestyessä vähävaraisten tamperelaisien mahdollisuus nauttia jouluruuista on Ruokapankissa erityisen huolen aihe. Palkonen arvioi, että joulun ruoka-avustuksiin kuluu rahaa noin 100 000 euroa.

Avoimien ruokajakojen lisäksi jouluvii-kolla jaetaan 5 000 avustusta kaikkein heikoimmassa asemassa oleville tamperelaisille. Näistä avustuksista 1 300 tulee jaettavaksi Puodista.

Marja Palkonen toivoo, että sekä yritykset että yksityiset lahjoittajat muistaisivat Ruokapankkia joulun alla. Aiempina vuosina erityisesti yritysten tuki on ollut ratkaiseva.

– Yrityksiltä tulee todella merkittävä osuus avusta. Ilman yritysten tukea ei olisi joulun ruoka-apua mahdollista järjestää. Sydämestäni kiitän yrityksiä, jotka ovat lähteneet mukaan auttamaan.

Tärkeä lahjoittaja on viime vuosina ollut Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva, joka on tehnyt Ruokapankille merkittävän lahjoituksen neljänä peräkkäisenä vuonna. Myös tänä vuonna Ruokapankki on yksi Turvan lahjoituskohteista. Tarkka lahjoitussumma ei ollut vielä lehden painoon mennessä tiedossa.

Kuinka voi auttaa?

Marja Palkonen kertoo, että tamperelaisilla on kova halu auttaa, ja lahjoituksia tuo-

”Todellisuus on aika rankka tällä hetkellä, ihmisillä on pulaa lähes kaikesta.”

daan välillä suoraan Ruokapankille Nekalaan. Lahjoituksia voi toki tuodakin Ruokapankin aukioloaikoina kello 8–15.

– Esimerkiksi kassallinen uusia, avoimattomia pesuaineita on tervetullut lahjoitus, kertoo Palkonen.

Ilahduttavia yhteydenottoja tulee myös yrityksiltä.

– Aivan hiljattain otti yhteyttä nokia-lainen yritys Bat. Power, joka antaa Ruokapankille merkittävän tuotelahjoituksen, kertoo Palkonen.

Palkonen korostaa, että jokainen lahjoitus on tärkeä. Helpoin tapa auttaa on rahalahjoitus, jonka voi tehdä Ruokapankin verkkosivuilla osoitteessa tampereseurakunnat.fi/ruokapankki.

Kaikki lahjoitukset ohjataan Ruokapankista luotettavasti ja lyhentämättömästi vähävaraisille ja apua tarvitseville. ♦

Kaarina Lehtisalo

Kuva: Virve Jyhäsalo

Ruokapankin Puoti on noutopaikka, jossa voi itse valita tuotteita. Siellä asiointiin tarvitaan diakoniatyöntekijän myöntämä lupa.

Marhaban tarkoittaa tervetuloa

TEKSTI JA KUVAT:
Satu Kankaanpää

Marhaban on Tampereen seurakuntien ja Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnan ylläpitämä, kaikille avoin kulttuurien kohtauspaikka Kalevan kirkolla. Suomen Punaisen Ristin Hämeen piiri on palkinnut keskuksen Ennakkoluuloton edelläkävijä -tunnustuksella maaliskuussa 2024.

Yhteisökeskuksessa on puheen sorinaa, kahvin tuoksua ja kansainvälinen tunnelma. Ilmapiiri on lämminhenkinen ja kodikas.

Toiminnanohjaaja **Maria Haapavaara** iloitsee kävijöiden määrästä ja Marhabanin mahdollisuudesta auttaa maahanmuuttajia.

– Toimintamme on merkityksellistä kotoutumisessa. On hienoa, kun entinen harjoittelija saanut työpaikan ja tulee kertomaan kuulumisia. Parasta on ilo siitä, kun joku on päässyt tekemään sellaista, missä on ylittänyt itsensä. Ja tietenkin innostus siitä, että ihmiset pääsevät jakamaan elämäänsä.

Marhaban on avoin kaikille. Paikalle voi tulla kahvittelemaan ja tutustumaan uusiin ihmisiin. Jos opiskelee esimerkiksi espanjaa, voi tulla harjoittelemaan puhumista. Repertuaaria löytyy, kävijöitä on 101 maasta. Heistä osa käy säännöllisesti, osa satunnaisesti.

– Vierailijoiden määrä on lisääntynyt jatkuvasti, maalisi- ja huhtikuussa kävi 1400 ihmistä kuukaudessa. Yleensä ensimmäisenä kysytään suomen kielen tunteja, mutta myös englantia halutaan opiskella työllistymismahdollisuuksien parantumiseksi, Haapavaara avaa toimintaa.

Vapaaehtoisia ja harjoittelijoita

Marhabanissa voi siis oppia suomea tai englantia. Monenlaisissa arjen ongelmassakin saa neuvoja. Monelle tärkeintä on kuitenkin tavata eri maailmankolkista tulleita ihmisiä, joiden kanssa voi keskustella.

Keskuksessa yhteisöneuvoina toimivat sekä vapaaehtoiset että harjoittelijat. Tarjolla on muun muassa kahvittelevia ja taidetoimintaa kotoutumisen tueksi. Moni on saanut uusia ystäviä. Keskiviikkoisin maahanmuuttajat valmistavat lämmintä ruokaa.

– Vapaaehtoisten määrän myötä toiminta on monipuolistunut, kertoo Haapavaara. Myös toimintaa verkostoissa on enemmän.

Maahanmuuttajia ohjataan keskukseseen muun muassa oppilaitoksista, sosiaalitoimesta ja järjestöistä. Kävijät itse suosittelevat muille Marhabania.

Marhabanin osoite on Liisanpuisto 1, 33540 Tampere. Se on avoinna tiistaisin, keskiviikkoisin ja torstaisin kello 13–16.

Valens Byabarumwanzi haluaa työskennellä nuorten parissa.

”Aina voi kysyä neuvoja”

Valens Byabarumwanzi saapui Suomeen 4,5 vuotta sitten Ruandasta.

– Tulin politiikan vuoksi Ruandasta ensin yksin, sitten perhe muutti perässä. Asettuminen Tampereelle alkoi kielen opettelulla Marhabanissa. Äidinkieleni on ruandan kieli, mutta puhun myös englantia ja ranskaa. Nyt osaan myös suomea.

Tällä hetkellä Byabarumwanzi opiskelee Tredussa nuorisoi- ja yhteisöohjaajaksi. Samalla luokalla on kolme maahanmuuttajaa, muut ovat suomalaisia. Heiltä saa apua.

– Aluksi koulussa opitaan työelämää ja vuorovaikutusta nuorten kanssa. Suomea pitää jo osata, kun opiskelu alkaa. Harjoittelupaikka löytyi Marhabanista.

– Marhaban auttaa kotoutumisessa, voi aina kysyä neuvoja, jos ei itse tiedä tai osaa. Keskiviikkoisin saa ilmaista ruokaa. Torstaisin tuon lapset tänne leikkimään muiden lasten kanssa.

Byabarumwanzi auttaa muita neuvomalla esimerkiksi asunnon tai työpaikan löytämisessä. Lukemisessa ja kirjoittamisessakin joku tarvitsee apua. Hän kehottaa opettelemaan suomen kielen, muuten opiskelu- tai työpaikan

saaminen on vaikeaa. Kielen oppimisen tärkeyttä ei voi liikaa korostaa.

– Parasta Marhabanissa on ympäri maailmaa tulleiden ihmisten kanssa jutteleminen. Ystävät ovat tärkeitä, ja täällä heitä saa.

Tulevaisuudessa Byabarumwanzi haaveilee työstä maahanmuuttajanuorten parissa. 18–29-vuotiaat nuoret tarvitsevat apua. Työ nuorisotaloissa kiinnostaa myös.

– Haluan auttaa nuoria pääsemään mukaan yhteiskuntaan, hän toteaa.

– En ole kohdannut Suomessa ongelmia, suomalaiset ovat ystävällisiä ja avuliaita, vaikkakin alkuun ujoja. Bussissa kukaan ei juttele, se oli ensin outoa. Ruandassa kaikki puhuvat bussissa keskenään.

Suomalaisten ystävien myötä kielitaito on parantunut, vaikka kieli on vaikea oppia.

– Suomalaiset kunnioittavat kaikkia ihmisiä, en ole kokenut rasismia. Palvelut ovat lähellä, ja täällä voi opiskella mitä haluaa. Kulttuurin ymmärtäminen on tärkeää sopeutumisessa. Pitää tietää, mistä suomalaiset pitävät ja mistä eivät, mitä Suomessa saa tehdä ja mikä on kiellet-

Maureen Mesa ja Mercedes Rodrigues puhuvat espanjaa ja ovat Marhabanin vakituksia kävijöitä. Kielimuurista huolimatta kommunikointi onnistuu.

Sara Salek tietää, ettei paluu Iraniin ole mahdollista.

Shukriyeh Sayed ahertaa Marhabanin keittiössä.

tyä. Koulussakin tätä pitäisi opettaa lapsille ja nuorille, Byabarumwanzi toteaa.

– Pitkä talvi on kovin erilaista kuin Ruandassa. Suomessa parasta ovat luonto, ihmiset, sauna ja se, että Suomi on turvallinen ja rauhallinen maa. Kesä on hienoa aikaa, silloin voi käydä järvestä uimassa, hän nauraa iloisesti.

Vainoa paossa

Sara Salek on asunut Suomessa vuoden. Keskustelemme keittiössä, jossa hän ahertaa ystävänsä **Shukriyeh Sayedin** kanssa. Kattiloissa ja uunissa valmistuu iranilainen ruoka.

Salek saapui Suomeen Iranista vainon vuoksi. Hän puhkeaa kyyneliin kertoessaan, että Suomessa hän sai tyttärensä kanssa uuden elämän, turvallisen paikan asua ja vapauden.

– Olen kiitollinen siitä, että olen päässyt tänne ja nyt minulla on tulevaisuus. Minulla on Master of Art -tutkinto, olin Iranissa myös toimittaja. Rakastan kotimaatani, mutta en voi enää milloinkaan palata sinne.

– Minulle Marhaban on kuin toinen koti, täältä olen saanut ystäviä. On hienoa, kun voi keskustella ihmisten kanssa. Suomalaiset ovat hyviä ja avuliaita. En ole muuttanut tänne etuisuuksien perässä, joten toivon, ettei minua tuomittaisi.

Marhabanista järjestyi tila, jossa Salek ohjaa lasten teatteria.

– Tulevaisuudessa haluaisin opiskella suomen kieltä yliopistossa ja päästä töihin taiteen pariin. Taide on minulle sydämen asia. Toivoisin voivani kirjoittaa lehtiin juttuja islamilaisesta taiteesta ja naisista.

Shukriyeh Sayed muutti Afganistanista Suomeen kahdeksan vuotta sitten.

Sayed tekee keikkatyötä ravintolassa. Hän pitää catering-alasta ja suomalaisesta ruokakulttuurista. Mämmi kermalla, kalakukko ja karjalanpiirakat maistuvat. Suomen kieltä hän on opiskellut pitkään, ja keskustelu sujuu.

– Sopeutuminen ei alkuun ollut helppoa, kun en osannut kieltä. Suomessa asuminen on hyvää, täällä on kaikilla samat oikeudet, ja naisellakin voi olla ajokortti. Parasta Marhabanissa on Maria, joka aina auttaa. Olen saanut täällä ystäväni, jonka kanssa nyt laitetaan ruokaa.

Sayed kertoo Afganistanin tilanteesta:

– Siellä on todella vaikeaa. Täällä minun on vieläkin hankalaa ymmärtää, että Suomessa on tasa-arvo.

Pois sodankin keskeltä

Oksana Liuta matkusti Suomeen Ukrainasta vuonna 2021.

– Ensimmäin asuin Jyväskylässä, jossa opiskelin seitsemän kuukautta suomen kieltä. Tällä hetkellä opiskelen suomea

kotoutumiskoulutuksen puitteissa ja harjoittelen Marhabanissa.

Työllistymisvaihtoehtoja on muutamia; esimerkiksi myyjä tai hoitovastaja.

– Molempiin ammatteihin tarvitaan lisäopintoja. Työtä lasten parissakin voisin kokeilla. Haluan auttaa ihmisiä. Ukrainassa on yleensä vain mies töissä, naiset hoitavat lapsia ja kodin. Naisia on töissä esimerkiksi nostureissa.

– Koulussa myös pojat voivat valita kaikenlaisia aineita. Ukrainassa näin ei ole. Talvi on täällä todella pitkä, ja kesä on lyhyt. Suomi on kaunis ja hyvä maa asua.

Viktorii Sydorenko on paennut Ukrainan sotaa. Hän opiskelee suomen kieltä ja kulttuuria Tampereen aikuis-koulutuskeskuksessa ja harjoittelee nyt Marhabanissa.

– Marhabanissa olen tutustunut uusiin ihmisiin. Ukrainassa työskentelin parturi-kampaajana, ja täälläkin voisin tehdä samaa työtä. Kieli pitää kuitenkin opetella.

– Suomi on turvallinen maa, ja täällä on mahdollista saada hyvä koulutus. Suomen luonto on kaunis, ja täällä on hyvä olla.

Dmytrii Mishchenko ja **Zakharii Malskyi** ovat myös sotaa paossa. Kieltä he opettelevat Tredussa. Tesoman koulusta on löytynyt kavereita, ja kieltäkin he oppivat lisää. Jalkapallo on rakas harrastus. Molemmat pitävät Suomessa asumisesta ja kokevat suomalaiset avuliaksi. ♦

Suomi on hyvä ja turvallinen maa asua, sanovat Zakharii Malskyi ja Dmytrii Mishchenko.

Viktorii Sydorenko ja Oksana Liuta ovat kotoisin Ukrainasta.

KIRKOISSA AKUSTISTA, SILTI RASKAAMPAA

Rock-sävytteinen joulumusiikki soi tänä vuonna myös kirkoissa – tosin akustisena. Yksi 20-vuotisjuhlavuoden esiintymispai-koista on Kalevan kirkko. Esiintyjät istuvat, ja marraskuinen keikka on lyhyempi kuin Nokia Arenan joulukuinen tapahtuma.

TEKSTI: Asta Kettunen KUVA: Hannu Jukola

Kirkkokonserteissa kuultavana on kaksi kappaletta, joita ei ole soitettu liveinä yhdeksään vuoteen. Tuolloin Lähetyskirkossa järjestettiin Raskaan Joulun levyn julkistamiskonsertti, joka liittyi Suomen Lähetysseuran kanssa tehtyyn kolmivuotiseen yhteistyöhön. Akustinen levy oli nimetty Pekka Simojen *Tulkoon joulu* -kappaleen mukaan. Konsertin tulot ohjattiin Kauneimmat Joululaulut -kampanjalle Lähetysseuran työn hyväksi. Raskasta Joulua -konseptin alullepanija **Erkka Korhonen** kertoo yhteistyökumppanin valinnassa painavan sen,

”Vaikka silmät ovat olleet punaisina kyynelistä, niin haluamme, että ihmiset lähtevät hymyillen pois.”

ERKKA KORHONEN:

- Kitaristi ja tuottaja, jolla on studio Espoossa. Useita bändejä
- Viime vuoden kulttuurikummi Mielenterveyden keskusliitossa, jonka vuoden 2023 teemana oli hevimusiikki
- Sovittanut ja tuottanut kappaleita Vain elämää -tuotantotiimissä
- Opiskellut Pop & Jazz Konservatoriossa, Stadiassa ja Guitar Institute Of Technologyssa
- Valmentaa kamppailulajeja, pääasiassa taekwondo

Kirkkokiertuetta varten on jouduttu harjoittelemaan täysin uusi show, Erkka Korhonen kertoo.

että porukka voi allekirjoittaa hankkeen tavoitteet.

– Mukana oli muun muassa tyttöjen ja naisten koulutusta. Koimme, että kampanjan kohteet olivat tärkeitä.

Yhteistyö seurakuntien kanssa on hänen mukaansa yleensä hieman haastavaa.

– Tässäkin projektissa on paljon ihmisiä ja paljon erilaisia elämäntavoitelmia. Jokaisen projektin esiintyjän pitää pystyä allekirjoittamaan projektin tarkoitus.

– Tällä kiertueella jotkin kirkoista halusivat biisilistan etukäteen – ettemme vain soita satanistista musiikkia. Projektilla on kuitenkin ollut arkipöytäsuorituksen hyväksyntä vuodesta 2013 lähtien, Korhonen naurahtaa.

Tavoitteena hyvä mieli

Joululaulut voivat olla surullisiakin, mutta tavoitteena on Korhosen mukaan hyvän mielen joulushow.

– Vaikka silmät ovat olleet punaisina kyynelistä, niin haluamme, että ihmiset lähtevät hymyillen pois.

Hänelle itselleen kyynelöt tulevat lavalla silmiin harvoin, mutta niitäkin tilanteita on.

– Se on voinut olla jotain, jonka joku on tehnyt lavalla tosi hienosti, ja esimerkiksi *Jouluksi kotiin* -kappaleen tekstin kanssa minun oli hirveän vaikea toimia pitkään. Tai jo-

kin yleisön reaktio voi olla pysäyttävä; jollain jokin biisi voi mennä niin ihon alle.

Erityisesti mieleen on jäänyt seitsemän vuoden takainen keikka Porissa, jossa yksi kuulijoista oli paikalla sairaaläsängyssä.

– Keikoilla mennään tunnelmasta toiseen.

Muusikoiden kesken kiertueilla vallitsee hyvä henki, ja solistit ovat muun muassa harrastaneet kuoro-äänenaavausta.

Mieluisimman joululaulun valitseminen ei ole helppoa.

– *Pieni rumpali* tulee jotenkin aina ensiksi mieleen, kun tätä kysytään. Mutta on erilaisia suosikkeja eri aikoina.

Toive toteutettu

Tärkeä kappale Erkka Korhoselle on Kansas-yhtyeen *The Wall*, jonka on säveltänyt ja sanoittanut Kerry Livgren. Sen hän levytti reilut kolme vuotta sitten, kun hänen isoveljensä Mirko ”Mike” Korhonen oli yllättäen menehtynyt astmakohtauksen aiheuttamaan sydänpysähdykseen.

– Veljeni ex-vaimo kertoi, että he olivat aikanaan keskustelleet siitä, minkä biisin haluaisivat soitettavan hautajaisissaan, ja Mike oli toivonut tätä biisiä. Kappaleen teksti ker-

too seinän toiselle puolelle menemisestä, ja senhän pystyy tulkitsemaan kuoleman jälkeiseksi elämäksikin.

– Myöhemmin Livgrenin kappaleissa on alkanut olla yhä enemmän uskonnollisia viittauksia – tosin hän on erittäin hyvä naamioimaan ne. Monestihan sanat kristillisen rockin puolella kuulostavat tosi naiiveilta ja yksiselitteisiltä.

Kuultuaan veljensä toiveen kitaristi ryhtyi miettimään kappaleen toteutustapaa. Itse hän ei pystynyt sitä esittämään, eikä alkuperäisen soittaminen kaiuttimen kautta kuulostanut hyvältä. Hän päättikin tehdä kappaleesta oman version.

Veljentyttärensä tueksi Erkka Korhonen pisti pystyyn joukkorahoituskampanjan. Single ja siitä tehty video suunnattiin aluksi ainoastaan kampanjaan osallistuneille, ja se tuli julkiseen jakoon vasta viime keväänä.

– Toivon, että Mike jossain tuolla kokee, että hänen toiveensa toteutettiin.

Kielteistä palautetta ratkaisusta ei tullut, eikä tapauksesta alkanut niin monesta asiasta nykyään nousevaa älämölöä.

– Äärimmäisissä kysymyksissä, kuten kuolemaan liittyvissä asioissa, on vielä ehkä jonkin verran enemmän konsensusta.

Korhosen mielestä on absurdi tapa ajatella, että jos joku loukkaantuu jostain – tai on heikossa asemassa – hän on automaattisesti oikeassa.

– Silti heikompia pitää puolustaa.

Välitilinpäätös hämmöttää

The Wall päättyi Erkka Korhosen singlejulkaisuksi viime keväänä, ja se aloitti myös soololevyn valmistelun.

– Ensi tammikuussa tulee puoli vuosisataa tällä planeetalla kävelystä, joten ajattelin, että ehkä jonkinlainen välitilinpäätös olisi hauska tehdä. Jengi tulee näkemään, että musiikillinen sielunmaisema soololevylläni on tosi lähellä sitä, mitä teen Raskaassa Joulussa.

Levyä on ollut pakko tehdä kaiken muun sivussa. Varsinkin loppuvuodet Raskaan Joulun porukalla tuppaavat olemaan todella kiireisiä.

Raskaan Joulun tarina sai alkusysäyksen vuonna 2003, jolloin eräs bändi- ja opiskelijakaveri teki käsityönä joulukokoelma-cd:n, vieläpä useana versiona.

– Sain itselleni aikuisten humoristisen version. Kuuntelin levyä kotona, ja sieltä alkoi tulla *Pähkinänsärkijä*-balettia niin, että sitä soitti rock-bändi, Trans-Siberian Orchestra. Orkesteri soitti myös anglosaksisen perinteen tosi vanhoja joululauluja, ja mietin, että näitä pitää saada kuulla lisää.

Korhonen alkoi pohtia, toimisiko tämä Suomessakin.

– Meilläähän on suhteellisen synkkä joululauluperinne ja hienoja laulajia. Se iso metallibuumi oli sikiämässä, ja rupesin miettimään, että kokeilen.

Hän esitti idean tutulle keikkamyymälälle, joka oli sitä mieltä, että ajatus voisi toimia. Aluksi ideoitiin singleä, mutta lopulta tehtiin kokonainen levy, joka möikin jonkin verran. Sen sijaan vuoden 2004 ainokainen keikka ei innostanut yleisöä.

Seuraavana vuonna tilanne oli jo toinen. Mukaan olivat lähteneet muun muassa Nightwishin basisti-laulaja Marco ”Marco” Hietala, Teräsbetonin Jarkko Ahola sekä Ville Tuomi ja kosketinsoittaja Vili Ollila. Kaikkien aikojen toinen keikka oli Tampereen Yo-talolla.

Vuonna 2013 tehtiin ensimmäinen konserttikiertue omalla riskillä, 2015 televisio-ohjelma, ja kaksi vuotta myöhemmin jokainen keikka oli loppuunmyyty.

Vuoden 2019 Tampere-talon esiintymiset kysyivät kuntoa, kun bändi veti kahteen päivään neljä loppuunmyytyä keikkaa.

Tänä syksynä Nelosen Vain elämää -ohjelmassa mukana oleva Marko Hietala (oik.) on yksi Kalevan kirkon konsertin solisteista. Hän harjoitteli Erkka Korhosen ja Vili Ollilan kanssa ennen suoratoistokonsertin alkua koronavuoden 2020 joulukuussa Lahden Sibeliustalossa.

Myös Erkka Korhosen ja muun bändin kanssa äänen toimivuutta testanneen rumpalin Mirka "Leka" Rantasen soitto soi luultavasti Kalevan kirkossa.

Takapakista nousta

Pari vuotta sitten hanke kohtasi kaksikin takapakkaa. Kimmo Blom kuoli syöpään elokuussa, ja tuotantoyhtiö RH Entertainment hakeutui konkurssiin marraskuussa. Muusikot olivat jo päättäneet omistaa kiertueen edesmenneelle solistille.

– Vuoden 2022 piti olla covidista poistumisen juhlaa, mutta seitsemän päivää ennen rundia vedettiin matto alta. Kaikkiaan siinä meni noin sata tapahtumaa, joista noin kaksikymmentä oli meidän.

Ihmiset alkoivat ymmärrettävästi vaatia lippurahojaan takaisin.

– Teki mieli sanoa, että sinä menetit 60 euroa, mutta tiedätkö, paljonko minä menetin.

Rahallisesti noiden tapahtumien sopiminen on yhä kesken, joten niistä ei voi puhua julkisesti.

Tampere on ainoa paikkakunta, jolla tänä vuonna heitetään kaksi keikkaa.

Kiertueen esiintymistilat on valittu kooltaan sopiviksi, ja solistimäärät ovat valikoituneet tilan koon mukaan. Esiintyjien kotipaikatkin saattavat vaikuttaa siihen, kuka esiintyy missäkin. Alusta asti mukana ollut Marco Hietala Korhonen kuvaa sanalla "toteemi".

– Hän oli itsestään selvä kirkkokeikoille. Railion Antti päätti, ettei tänä vuonna tee omaa kirkkokiertuetta, mutta hänellä on kokemusta kirkkoissa laulamista.

Matalaäänisistä laulajista Ilja Jalkanen ja Juha-Pekka "JP" Leppäluoto ovat jakaneet esiintymiset keskenään.

"Voin hyvin kuvitella, että monelle lapselle on helppoa löytää turvallinen paikka pelimaailmasta, missä lapsi kokee hyväksyntää."

Helsingin, Turun ja Tampereen isoille keikoille ovat olleet tervetulleita kaikki halukkaat laulajat.

Virtuaalitodellisuustulva huolettaa

Tampere on tullut Korhoselle tutuksi muutenkin kuin esiintymisten kautta, sillä vaimo Laura Hecht on aitoja "Pispalan likkoja". Erkka Korhonen itse on kotoisin Vantaalta, mutta sukujuuret ovat vahvasti Kuopiossa.

Pariskunnan lapset, 8-vuotias Elmo, 10-vuotias Milo ja 15-vuotias Hugo, eivät toistaiseksi ole innostuneet musiikinteosta. Isä ei ole siitä huolissaan, ja musiikki voi silti olla osa perheen yhteistä aikaa. Sen sijaan nykynuorten ajanvietto ruutujen parissa huolestuttaa opettajaksikin koulutautunutta Korhosta.

– Lapset ja nuoret elävät nykypäivänä sellaisessa informaatiotulvassa, ettei meillä ole siitä mitään käsitystä. Tuntuu tosi haastavalta yrittää ohjata heitä niin, etteivät he katoa virtuaalitodellisuustulvaan. Voin hyvin kuvitella, että monelle lapselle on helppoa löytää turvallinen paikka pelimaailmasta, missä lapsi kokee hyväksyntää.

Fyysinen todellisuus, kirjoitus- ja lukutaito sekä äidin kielen taito ovat kuitenkin tärkeitä, Korhonen painottaa.

Hän on mukana esimerkiksi soitonopetuksen verkkopalvelu Rockwayssa.

– Rockwaylla on paljon erilaisia oppimissisältöjä, jotta se houkuttelisi kaikenlaisia ja kaiken tasoisia oppilaita, joilla on erilaisia musiikillisia intressejä.

Mielenterveysliiton viimevuotinen kulttuurikummi oli myös kannustamassa ja antamassa palautetta Kitarariffejä toivosta -mittelössä.

– Meidän tehtävämme on ensisijaisesti opettaa junnuja välttämään ne karikat, joita itse kohtasimme. Minä innostuin lukioikäisenä treenaamaan tekniikkaa, enkä yhdistänyt sitä millään tavalla musiikkiin. Yhtäkkiä huomasin, ettei soitossani ollut mitään muuta sisältöä.

– Jossain kohtaa, yhden opetusvideon avulla, keksin, että pitäisi aina ensisijaisesti harjoitella sitä, mitä soittaa, ja löytää päämäärä sen kautta. Tai lähteä heti muusikkotielle ja tehdä itse materiaalinsa.

Vaikka laulamissa oma tulkinta löytyy eri tavalla kuin soittamisessa, ei ihminen Korhosen mukaan pysty tulkitsemaan mitään, mitä ei ole itse tuntenut. Ennen kaikkea pitää altistaa itsensä musiikille, kuunnella sitä mahdollisimman paljon.

Aikovatko Raskaan Joulun toteuttajat kiertää Suomea niin sanotusti "maailman tappiin"?

– Aikahan sen näyttää, minkälainen instituutio tästä tulee. Mutta näillekin versioille varmasti aina löytyy esittäjiä, niin kauan kuin kysyntää on. ♦

Raskasta Joulua Kalevan kirkossa ti 26.11. klo 19, solisteina Marko Hietala sekä Kiuas-yhtyeen Ilja Jalkanen ja uuden albumin syyskuussa julkaissut Antti Railio. Raskasta Joulua Nokia Arenassa la 14.12. klo 20. Liput lippu.fi. Lisää: raskastajoulua.com

Kiertueiden tarina kirjana: Jenny Rostain, *Raskasta Joulua*, Bazar Kustannus 2022

Jouluradio on kahdeksan kanavan joulumusiikki-perhe ja verkkomedia. Monipuolisesti soivaa pääkanavaa voi kuunnella perinteisillä FM-radiotajuuksilla (Tampereella 101,6 MHz), kaapeliverkossa ja RadioPlayerissa. Verkkokanavat: jouluradio.fi, Supla ja Elisa Viihde

Jouluradio nostaa valokeilaan uusia lauluja

Jouluradion 21. tuotantokausi alkoi marraskuun alussa 28 taajuuden ja 8 verkkokanavan voimin. Tällä kaudella Jouluradio aikoo ilakoida uudella joulumusiikilla.

Jouluradio oli toista vuotta peräkkäin Kansallisen Radiotutkimuksen (KRT) mukaan Suomen kolmanneksi tavoittavin ja neljänneksi kuunnelluin radiokanava joulukuussa. Se tuo tutkitusti kuuntelijoilleen joulun tunnelmaa ja ylläpitää joulumusiikkikulttuuria.

Jouluradion musiikkipäällikkö **Joni Hartikainen** ker-

too, että aitous, perinteet, tarinat ja oikea tunnelma yhdistyvät suomalaisten jouluisissa suosikeissa.

Alkaneella kaudella soittolistoja monipuolistetaan entisestään, mutta kanavalla kuullaan edelleen rakkaita, perinteisiä ja toivotuimpia joululauluja. Jouluradio on aina antanut tilaa uusille tekijöille ja lauluille.

Uuden joulumusiikin määrä vaihtelee vuosittain.

– Määrä vaihtelee kovasti, mutta yleensä sitä tulee kymmenittäin. Pääpaino on toki ulkomaisella musiikilla, mut-

ta myös kotimaista uutta joulumusiikkia julkaistaan mukavasti. Lisäksi versioidaan vanhoja klassikoita.

Jouluradio järjesti laulukilpailun yhdessä Aito Iskelmän kanssa. Kisassa etsittiin uutta ja ennen julkaisematonta joulumusiikkia. Lokakuussa päättyneen kilpailun voittaja valitaan yleisäänestyksellä marraskuussa, ja voittaja julkaistetaan 3. joulukuuta.

Jouluradion mahdollistavat evankelis-luterilaiset seurakunnat ympäri Suomen. ♦

Kukkalahja ilahduttaa ikäihmisiä

Kotona Asuen Seniorihoivan *Ole joulupukkina seniorille* -hyväntekeväisyyskampanja muistuttaa jälleen pienten tekojen suuresta merkityksestä. Kampanja tuo tänä vuonna erityiskiitoksen ja jouluiloa sotiemme veteraaneille pääkaupunkiseudulla sekä Lahden ja Tampereen alueilla.

Kampanjaan voi osallistua valitsemalla mieleisensä lahjoituskukan joko yhteistyöhön osallistuvasta kukkaliikkeestä tai niiden verkkokaupasta. Kukkaliikkeessä asioidessa valitaan kortti, johon on kirjoitettu valmiiksi lahjoituksen saajan etunimi ja ikä. Lahjan antaja voi kirjoittaa oman joulutervehdyksensä vastaanottajalle.

Kampanja on tuonut jouluiloa vuosittain jopa 12 000 ikäihmiselle eri puolilla Suomea.

Kampanja-aika 8.11. – 17.12.
Lisätietoja: kotonaasuen.fi

Kuva: Kotona Asuen Seniorihoiva

Kuka tahansa voi kukkalahjan antamalla tuoda ikäihmisten jouluun tunteen arvostuksesta.

Valoteoksia Finlaysonilla

Suomen valotaiteen seuran neljäs biennaali *FLASH4 – Uusi pimeä* nostaa näkyväksi ihmisen arkea radikaalisti tahdittavan lisääntyneen valon vaikutuksia. Sähkövalo on elimellinen osa nykyihmisen elämää, eikä sen vaikutusten kumuloitumista ole helppo havaita.

Biennaali sijoittuu Finlaysonin alueelle, jonka historia on poikkeuksellisen kytköksissä näyttelyn teemaan. Pohjoismaiden ensimmäinen sähkövalaistus sytytettiin Tampereella Finlaysonin tehtaalla 1882.

Esillä on 22 valotaitelijan nykyvalotaideteoksia, joista osa valmistuu näyttelyä varten. Lisäksi näyttelyssä ovat mukana Kuopion, Porin, Tampereen ja Amos Rex -taidemuseoiden kokoelmista lainattuja teoksia.

Näyttely on avoinna 8.–24.11., Finlaysonin alueen Vooninki, Terde sekä 4. kerroksen näyttelytilat. Näyttely on maksuton ja avoinna päivittäin kello 11–18. Lisätietoja: valotaiteenseura.fi

ILMOITA SILTA -LEHDESSÄ

Seuraava Silta -lehti ilmestyy 4.12.

Varaa paikkasi ja kysy tarjousta mediamyynnistämme.

Mediamyynti

Juha Kurvinen **040 665 5983**

juha.kurvinen@kotimaa.fi

Pirjo Teva **040 680 4057**

pirjo.teva@kotimaa.fi

Silta jaetaan osoitteettomasti kaikkiin tamperelaisiin talouksiin, joissa ei ole ilmaisjakelu- tai mainoskieltoa. Lisäksi lehteä saa Seurakuntien talosta, kaikista Tampereen kirkoista, Tampereen yliopiston ja Tampereen teknillisen yliopiston kappeleista sekä Tamperelaisen lehtitelineestä useasta noutopisteestä.

Ev.lut. kirkon
lestadiolainen herätysliike
+ESIKOISET

Seurat ja pyhäkoulu
Sunnuntaisin klo 15
(myös verkossa)

Tervetuloa!

Uudenkylän srk-talo
Ali-Huikkaantie 13b, Tre
www.esikoiset.fi

Herättäjä-Yhdistys

ke 13.11. klo 18 Runoseurat
Emmauksessa, Seurakuntien
talo, Näsilinnankatu 26. Tuo
halutessasi mukanaasi runo, jonka
haluat jakaa muillekin!
su 24.11. klo 10 H-Y:n
kirkkopyhä Viinikan kirkossa
Kaartotie 1. Messun jälkeen
kirkkokahviseurat seurakunta-
salissa.

**TAMPEREEN
RAUHANYHDISTYS RY.**

Nekalankulma 1, Tampere

**Seurat
pääsääntöisesti
keskiviikkoisin ja
lauantaisin klo 19
sekä sunnuntaisin
klo 16 ja 18.**

Ajantasaista toimintakalenteria
ylläpidetään internetsivuilla,
joista seurat on
myös kuunneltavissa:
tampereenrauhanyhdistys.fi

Vanhemmuus – iloa ja myös kipuilua

– Yritän olla parempi isä ja parempi vaari, vaikka minussa onkin puutteita ja vikoja. Armo itseä ja toisia kohtaan on tärkeää, sillä koskaan ei voi tietää, mitä toinen ihminen kantaa mukanaan, miettii Timo Saarinen, joka tuli kolmannen kerran isäksi 58-vuotiaana.

Timo Saarinen tunnetaan Tampereella pitkän linjan musiikki-ihmisenä, Pirkanmaan musiikkiopiston apulaisrehtorina ja Tuomasmessun musiikkivaatavana.

Lisäksi Saarinen on kahden aikuisen lapsen isä, kolmen lapsenlapsen vaari, aviopuoliso ja kolmivuotiaan tyttären isä.

Marraskuun kymmenentenä vietetään isänpäivää, ja Saarinen on luvannut antaa haastattelun isyydestä ja isovanhemmuudesta Siltaan.

– Se tarina ei ole kuitenkaan mikään kiiltokuva, pikemminkin rosainen, pohtii Saarinen, joka on kipuillut elämänsään lapsuuden tapahtumien, työkiireiden, opintojen, mielenterveysongelmien ja perhe-elämän ristipaineissa.

Miehen lapsuutta leimasivat isovanhempien puute ja kulttuuri, jossa tunteita ei juuri näytetty, eikä niistä puhuttu.

– Molemmat vaarini kuolivat, kun olin alle kouluikäinen, joten minulla ei ole vaarikokemuksia.

Oma isäsuhdekin jäi aika etäiseksi.

– Puuhailin paljon kaksosveljeni kanssa. Minulla ei ole muistikuvaa, että olisin isän kanssa juuri tehnyt asioita, saati puhunut tärkeistä asioista.

– Muistan kuitenkin kovasti hyvällä, kun 14-vuotiaana innostuin kitaransoitosta, ja ostimme isän kanssa – äidiltä

salaa – minulle akustisen kitaran. Isä kannusti minua soittamaan, ja säesti itsekin virsiä urkuharmonilla Tampereen Katulähetyksen Pullakirkoissa.

Tekeminen korvasi keskustelun

Puhumattomuus korvattiin perheessä tekemisellä, ja se malli siirtyi vanhemmilta myös teini-ikäiselle.

– Paahdoin menemään täysillä, eli minulla oli koulu ja bändi, opiskelin musiikkiopistossa, ja olin mukana isose- seurakuntien toiminnassa. Tekemistä ja touhua oli niin paljon, että jälkeen päin olen ajatellut, että ostarilla hengailevat ja kavereiden kanssa aikaa viettävät nuoret olivat ehkä onnellisempia kuin minä.

Puolisokin löytyi seurakuntien nuorisotoiminnasta. Naimisiin he menivät, kun Saarinen oli 24-vuotias ja vaimo 19-vuotias. Perheeseen syntyi kaksi lasta. Pari päättyi kuitenkin avioeroon, kun poika oli viisivuotias ja tytär kaksivuotias.

– Jälkiviisuus on suurinta viisautta, mutta nyt ymmärrän, että vaimo kaipasi huomiotani. Minä kuitenkin kohokasin hommissani. Sitouduin töihini, mutta en osannut hoitaa elämän tärkeintä ihmissuhdetta.

Poika jäi asumaan Saarisen kanssa, ja aluksi väliä molempiin lapsiin olivat hyvät. Pojan teini-iässä isä ja poika kuitenkin etäännyivät toisistaan.

– Uppouduin taas omiin töihini, ja olin kiireinen. Poika olisi tuolloin tarvinnut huomiotani ja keskustelua. Toisaalta hän oli tottunut pärjäämään omillaan, ja hänellä oli paljon omia touhuja, miettii Saarinen, joka aloitti päivätyönsä ohella aikaa vievän musiikkitoiminnan Tuomasmessussa vuonna 1998.

Vuonna 2002 Saarinen huomasi, että hänen voimavaransa olivat vähissä.

– Moottori kerta kaikkiaan pysähtyi, ja minulla todettiin keskivaikea masennus. Olin neljä kuukautta sairauslomalla. Kun lääkitys saatiin kohdalleen, kekkuloitin taas menemään kaikissa töissäni toistakymmentä vuotta.

Kaikkea liikaa

Saarinen alkoi seurustella Elina Orjatsalon kanssa vuonna 2007, ja naimisiin he menivät vuonna 2013. Pari alkoi haaveilla yhteisestä lapsesta.

Onnellisesta parisuhteesta huolimatta Saarisen sairaus uusiutui vuonna 2015.

– Sinnittelin pitkään, ja ihmettelin, miksi voin näin huonosti, ja miksi minulla on tällaisia tunteita.

Miehellä todettiin ahdistuneisuushäiriö, johon liittyi myös masennusta. Saarisen mukaan oli siunaus, että hän

pääsi Kelan kuntoutusterapiaan ja löysi hyvän lääkärin. Lapsuuden ja nuoruuden kokemuksista syntynyt lukko alkoi pikkuhiljaa avautua.

– Silloin aloin ymmärtää, mistä pohjimmitaan on kyse. Olen suorittajatyypin optimisti ja lisäksi vielä perfektionisti. Kaikki on kivaa, ja olen mukana monessa. Vaikka työ ja elämä musiikin parissa ovat minulle luova ja voimaantava asia, huomaa usein, että ahnehdin kaikkea tekemistä liikaa, ja sitten ahdistun.

Saarinen on avoin ja vilkas ihminen.

– Pidän ihmisten kanssa olemisesta ja työskentelemisestä, ja mielenterveyden ongelmat ovat varmaan peittyneet sosiaalisuuteni alle. Haluan kuitenkin puhua näistäkin asioista avoimesti, vakuuttaa Saarinen.

Nyt hän on kymmenisen vuotta opetellut, mikä elämänsä oikeasti on tärkeää.

– Arvojeni ovat terveys ja perhe, mutta koko ajan myös pohdin, toiminko oikeasti niiden eteen.

Lapsi on pieni vain hetken

Timo Saarisen ja Elina Orjatsalon pitkäaikainen toive toteutui, kun heidän tyttärensä Elva syntyi elokuussa 2021 vuosia kestäneiden lapsettomuushoitojen jälkeen.

Onnellista perhetapahtumaa seurasi kuitenkin kriisi neljän viikon kuluttua. Elva lakkasi hengittämästä imeytyksen aikana. Tilannetta seuranneen viikon tehohoitojakson jälkeen Elva todettiin terveeksi vauva-ajan refluk-sia lukuun ottamatta.

– Se oli pelottavaa, mutta nyt olemme yhtä kokemusta rikkaampia. Onneksi olin tuolloin opintovapaalla. Se aika tosin meni toipumiseen, opinnot eivät kauheasti edistyneet, muistelee Saarinen.

Perhe sai kriisiapua heti sairaalassa, mutta ensimmäinen puoli vuotta vauvan kanssa oli varpaillaan oloa.

– Koen, että Elvan selviytyminen oli johdatusta. Nyt olen oikeasti ymmärtänyt, että elämä on lahja, ja lapsuus on ainutkertainen. Aikuisten lasteni kohdalla se meni valitettavasti minulta ohitse.

Arki pienen lapsen kanssa on etäännyttänyt Timo Saaria hänen poikansa perheestä.

– Pidimme pojan kanssa kriisipalaverin, ja yritin kertoa hänelle, ettei itselläni ole ollut vaarimallia. Olisi vain pitänyt olla aktiivisempi hänen perheensä suuntaan. Myös sairastumiseni tuli pahaan aikaan, eikä minulla silloin ollut voimavaroja vaarina olemiseen, pahoittelee Saarinen.

Suvun puhumattomuuden perinne jatkuu isän ja pojan välillä.

– Nyt ymmärrän, että poikakaan ei ole oppinut minun

Kirppishintaan myös merkkivaatteita

Hallilan seurakuntatalossa toimiva Karteroopi ja toimintaa pyörittävä Mahdollisuuksien Talo -yhdistys järjestävät toimintansa tueksi kirpputorin ja huutokaupan.

– Saimme suuren vaatelahjoituksen, jonka voimme käyttää asiakkaidemme ja yhdistyksemme hyväksi. Osan vaatteista välitämme suoraan asiakkaillemme ilmaiseksi, mutta osan myymme saadaksemme varoja yhdistyksen palkka- ja toimintakuluihin. Toiminnan rahoitus on katkolla vuoden vaihteessa, ja tarvitsemme rahaa voidaksemme jatkaa, kertoo toiminnanohjaaja **Marjo Lehtola**.

Lahjoittaja on Nanson Kiinteistöt, joka halusi ohjata vaatteet nimenomaan hyväntekeväisyyteen.

– Tavoitteenamme on toki myös tarjota kaikille mahdollisuus ostaa laadukkaita ja hyväkuntoisia merkkivaatteita kirppishin-

taan ja levittää tietoisuutta second hand-brändivaatteista, sanoo Lehtola.

Huutokaupaa ja kirpparitapahtumaa kokeillaan nyt ensimmäistä kertaa.

– Mikäli pystymme jatkamaan toimintaa, tarkoituksenamme on järjestää samanlainen tapahtuma myös keväällä, jolloin myymme kevät- ja kesävaatteita.

Kaikille avoin kirppis järjestetään yhteistyössä Tredun opiskelijoiden kanssa, jotka muun muassa suunnittelevat ja juontavat muotinäytöksen. Tarjolla on myös Tredun kasvatus- ja ohjausalan opiskelijoiden pitämä lapsiparkki.

Tampereen yhteiskoulun lukion opiskelijoiden tanssiryhmä ja Pirkanmaan musiikkiopiston hanurinsoiton opiskelijat esiintyvät.

– Meillä on vähemmän vaatteita miehille, mutta heidänkin kannattaa ehdottomas-

Hyväntekeväisyshuutokaupasta on mahdollisuus löytää merkkivaatteita ja muita erikoistuotteita. Huutokauppaan voi osallistua etukäteen tai paikan päällä kello 15 alkaen. Ennakkokaupoille pääsee osoitteesta mahdollisuuksienkirppis.fi.

ti tulla katsomaan, jos he tarvitsevat parempia vaatteita, Lehtola kannustaa. ♦

Asta Kettunen

Mahdollisuuksien kirppis lauantaina 9.11. kello 12–18 Arttelissa, Mustalahdenkatu 11. Kahviossa vohveileita

Kuva: Hannu Jukola

Timo Saarista tuli isä vielä keski-ikäisenä, ja lisäksi hän on kahden aikuisen lapsen isä sekä kolmen lapsenlapsen vaari. Kolmivuotias Elva-tytär aloitti päiväkodin elokuussa, mutta parasta puuhaa on keinuminen puistossa isin kanssa.

kanssani käsittelemään asioita ja keskustelemaan. Lapset ovat kyselleet vaaria, ja yritän kyllä järjestää tapaamisen. Poikani ja lastenlasteni takia toivon, että saamme välimme kuntoon.

Omaa ja sukunsa historiaa miettinyt Saarinen on oivaltanut, että perhe on suomalaisessakin kulttuurissa tärkein yksikkö.

– Perhe on aina olemassa, ja sen ihmissuhteisiin kannattaa panostaa, miettii Saarinen, joka on seurannut ihailen vaimonsa äitiyttä ja perhesiteitä.

– Elina on 13-vuotiaasta haaveillut tulevansa äidiksi, ja hänellä on tosi hyvä suhde Elvan kanssa. Hänellä on myös hyvä suhde omaan äitiinsä, joka on tärkeä osa meidän perhettä.

Tuomasmessussa luetut esirukoukset ovat koskettaneet Saaria.

– Ihmiset tuovat omia murheitaan toisten rukoiltaviksi. Niistäkin huomaa, että monissa aiheina ovat vaikeat perhesuhteet.

Saarisen mukaan on tärkeää, että perheenjäsenet puhu-

vat asioista ja tunteista keskenään. Kaikki haluavat kuulla sukunsa tarinoita ja myös myönteisiä muistoja läheistään.

Saarinen on oman elämänsä myötä ymmärtänyt, että ihmiset kantavat kaikenlaista mukanaan. Siksi on oltava armollinen – muita, mutta myös itseään kohtaan.

– Ihminen voi näyttää hyvinvoivalta, mutta koskaan ei voi tietää, mitä kenelläkin on takanaan, ja millaista taakkaa kukin kantaa. Ihmisten kohtaamisessa on tärkeää, ettemme oleta asioita, jos emme oikeasti tiedä. ♦

Kirsi Airikka

Webinaari rasismista

Tunnistatko rasistiset käytännöt kirkossa, seurakunnassa ja yhteisöissä, joissa toimit? Miten kirkko voisi tulevaisuudessa olla vapaa vihapuheesta ja rasismista? Voiko kirkko olla näkyvämpi yhteiskunnallinen rasismien vastainen toimija? Onko kirkolla oppinsa ja osaamisensa perusteella annettava rasismien vastaiseen työhön?

Kirkkohallituksen Ihmisoikeusfoorumi käsittelee ajankohtaisia ihmisoikeuskysymyksiä webinaarissa 27. marraskuuta. Verkossa järjestettävä seminaari on avoin kaikille kirkon rasismien vastaisesta työstä kiinnostuneille.

Webinaari rasismista 27.11. kello 10–12 Teamsissa. Lisätietoja: Kirkkohallitus, Liisa Björklund, liisa.bjorklund@evl.fi. Ilmoittautuminen: lyyti.fi/reg/ihmo2024

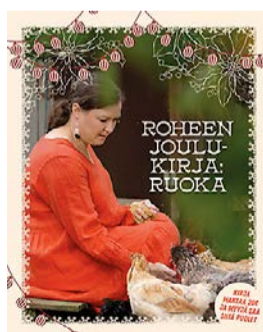
Ruoka-aiheinen joulukirja tukee katulehteä ja sen myyjiä

Katulehti Rohee julkaisee marraskuussa joulukirjan, joka herättää pohtimaan joulun sanomaa.

– Joulukirja on katulehdelle uudenlainen avaus. Ensimmäisen kirjan aiheeksi valittiin ruoka, sillä se yhdistää meitä kaikkia, Roheen päätoimittaja **Hannele Huhtala** sanoo.

Rohee on pirkanmaalainen aikakauslehti, jonka erikoisuus on sen jakelukanavassa: lehteä saa myydä kuka tahansa rahaa tarvitseva ihminen.

Pääosassa kirjassa ovat jouluun ja ruokaan liittyvät essee. Yhdenvertaisuuskouluttaja Javiera Marchant Aedo pohdii, millaisia paineita perheissä on, ja miten ne saavat kattilan kiehumään yli. Sa-

malla hän julistaa uudenlaisen joulurauhan.

Reija Jarkkola kirjoittaa Tampereen seurakuntien Ruokapankin joulutalkoista: siitä, mitä ajatuksia herättää koota ja jakaa joulukasseja vähävaraisille ja viettää jouluaatto tekemässä yhteiskunnallista ja yhteisöllistä hyvää.

Kirjassa tutustutaan myös piikkiöläiseen maatiaiskanaan ja perehdytään perinteisten kanarotujen merkitykseen. Tekstien lisäksi joulukirja sisältää myös ristikoita ja sarjakuvaa.

Reseptejäkin löytyy: herkullinen tofuskagen ja perinteinen maustekakku vegetariansena versiona. Mukana on myös konjakkisämpö resepti, jota reseptin jaka-

ja kertoo valmistavansa joka vuosi litra-kaupalla.

Omia ruokamuistojaan kertovat muun muassa muusikko Ville Leinonen, stand up -koomikko Anitta Ahonen ja poliitikan vaikuttaja Matti Apunen. Ruokamuistoja kertovat myös Roheen myyjät, ja saadaansa sieltä vinkit teiskolaisen rosvopaistin tekoinkin.

Kirja maksaa 20 euroa, ja katumyyjiä saa myyntihinnasta puolet. Kirja ilmestyy 13.11. Myyjiä voi tavata Tampereen keskustassa, erityisesti Vanhan kirkon päiväystyksissä ti, ke ja pe kello 13–15, mutta myös tapahtumissa, kuten Suomen kädentaitomessuilla 15.–17.11. ja Tampereen kirjafestareilla 30.11.–1.12. Tukitilauksen voi myös tehdä Vastapainon verkkokaupassa: vastapaino.fi/sivu/tuote/roheen-joulukirja/5204958 ♦

Merkitys löytyi Ukrainasta

Auttamistyö on ollut minulle käännteentekevää. Olen huomannut, että minusta on löytynyt uudenlainen puoli, ja pidän itsestäni nykyisin enemmän, miettii **Joona Päätalo**, 28, joka on auttanut ukrainalaisia noin puolitoista vuotta.

Media-alan maisteri Joona Päätalo on ollut usein kuvaamassa maailmalla.

– Olen nähnyt köyhyyttä ja auttamistyötä. En kuitenkaan ole kokenut sitä omaksi jutukseksi. Olisin halunnut olla hyvä ihminen, ja itsekkyyteni on vaivannut minua.

Pari vuotta sitten nuoren miehen elämä muuttui täysin, kun hän koki työttömyyden, jäi pois töistä ja joutui onnettomuuteen. Heinäkuussa 2023 hän lähti länsi-Ukrainaan kuvausmatkalle.

– Jokin vain nakshti päässäni. Löysin sieltä jotakin merkityksellistä, ja minussa heräsi halu auttaa ukrainalaisia.

Viime syksynä Päätalo lähti kahdeksi kuukaudeksi vapaaehtoistyöhön Harkovaan.

– Jaoin siellä Yhdistyneiden kansakuntien ruoka-avustuksia rintaman läheisyydessä, ja näin jonkin verran sotaa ja sen välittömiä seurauksia. Se oli käännteentekevä kokemus.

Päätalo vietti aikaa sotilaiden kanssa, ja tutustui ihmiseen, joka toimittaa autoja ja tavaraa Ukrainaan. Autoista on huutava pula,

ja ne ovat entistäkin kalliimpia sotaa käyvässä maassa.

– Siitä syntyi ajatus autojen viemisestä Suomesta Ukrainaan. Sotilaat tilaavat ja ostavat minulta autoja, ja osan niistä saan myös lahjoituksena, kertoo Päätalo, joka on vienyt myös yhden Tampereen seurakuntien lahjoittaman auton Ukrainaan.

Autot pakataan täyteen avustustavaraa. Sitä jaetaan sekä ukrainalaisille sotilaille että siviileille. Päätalon merkittävin yhteistyökumppani on Ukrainalaisten yhdistys Suomessa, jolla on iso logistiikkakeskus pääkaupunkiseudulla.

– En kuitenkaan edusta tätä organisaatiota, sillä olen itsenäinen toimija.

Yritykset ja yksityiset voivat lahjoittaa tavaroita myös Päätalon kautta.

– Pihoilla lojuu autoja, kaapit ovat usein täynnä käyttämättömiä työkaluja ja makuupusseja. Olen usein kysynyt ihmisiltä, onko heillä jotakin, mitä voisien viedä sotilaille. Ihmisillä on kyllä halua auttaa, mutta he tarvitsevat siihen kipinän ja kanavan.

Vapaaehtoistyö on haastavaa, ja omasta elannostakin on jatkuva huoli.

– Silti tämä on motivoivaa. Olen tyytyväinen elämään tällä hetkellä. Kokemukseni kertovat, että tällä työllä on merkitystä, pohdii nuorukainen, joka on saanut paljon ystäviä ukrainalaisista ihmisistä ympäri maata.

Työn turvallisuus askarruttaa varsinkin nuorukaisen läheisiä.

– Itse en ole ollut hengenvaarassa. Pelotavan tilanne oli ensimmäisenä päivänä Harkovassa, kun muutama iso ohjus osui lähelle. Tunsin tärähdykset, ja autojen varashälyttimet alkoivat huutaa ulkona, ja kieltämättä koin kauhua. Liikenne on vaarallisin asia vapaaehtoistyössä.

Päätalo on kokenut paljon ihmisten surua ja pelkoa. Hän kantaa itsekin ystäviensä murheita.

– Ihmisillä ei ole suunnitelmia, ja monien unelmat ovat kuolleet. Kaikki ikävöivät rintamalla olevia rakkaitaan ja pelkäävät, että läheisiä kuolee.

Päätalon mukaan vanha klisee ”Kun antaa, myös saa” on totta.

– Yksi tärkeimpiä asioita on joukkoon kuulumisen kokemus. En ole muukalainen, vaan koen olevani yksi heistä, ja minulla on yhteys ihmisten kanssa.

Yhteyden rakentumisessa on auttanut, että Päätalo on opiskellut ukrainan kieltä.

– Voisin myös kuvitella asuvani Ukrainassa, ja työskennellä jonkin kansainvälisen auttamisjärjestön palveluksessa.

TEKSTI: **Kirsi Airikka**

KUVA: **Hannu Jukola**

Pitkä juttu ja valokuvia Ukrainasta: siltalehti.fi

Apua Ukrainaan: autaukrainaa.fi, joona.paatalo@hotmail.fi

Tampereen Aitolahdesta kotoisin oleva Joona Päätalo halusi tulla valokuvatuksi Aitolahden hautausmaalla, jossa on hänen isoisänsä hauta. Päätalo viivähti myös aitolahtelaisten sankarivainajien muistomerkillä. Yllään olevan työtakin hän on saanut sodassa haavoittuneelta ukrainalaissotilaalta.

Lukijalta

Kuva: Hannu Jukola

Kirjoittaja toivoo, että kaikille lapsille ja nuorille mahdollistaisiin ennen ruokailua yhteinen, hiljainen hiljentymisrauha tai rukousrauha.

Ruokarukous – juurihoitoa

Valtion nuorisoneuvoston ja Nuorisotutkimusseuran kokoamassa nuorisobarometrissa kerrottiin, että nuoret ovat suvaitsevaisia.

Saisinko siis kohta ajatuksilleni vastakaikua? Olen miettinyt jo kauan, miten yhteiselo monenlaisista taustoista tulevien lasten ja nuorten kanssa sujuisi elämän perusasioiden äärellä.

Ensiksikin minua havahdutti uutinen Palomäen koulusta. Se sai minut surulliseksi ja koen, että lapsen sekä hänen vanhempiansa oikeuksia on loukattu.

Ymmärrän, että rukoileminen on uskonnon harjoittamista. Rukoileminen on intiimi suhde – rakkaussuhde. Siinä ei saisi olla tietenkään minkäänlaista pakottamista!

Mitäs sitten ne lapset ja vanhemmat, jotka haluavat rukoilla, kuten ymmärsin Palomäen koululla olleen kyse. Valitus tuli koulun ulkopuolelta, ei sen kasvatusyhteisön sisältä. Nyt kielletään kaikilta rukoileminen tasa-arvon nimissä.

Mielestäni suurinta rauhankasvatusta olisi, että ei poistettaisi tai poistuttaisi tilasta, mieluimminkin ohjattaisiin lapsia ja nuoria olemaan läsnä ja lähellä muita ihmisiä huolimatta erilaisuudesta ja erilaisista mielipiteistä sekä taustoista.

Mahdollistettaisiin kaikille ennen ruokailua yhteinen, hiljainen hiljentymisrauha ja/tai rukousrauha. Opettaja päättäisi hetken soittamalla pientä ruokakelloa.

Taitavat pedagogit varmaan osaisivat antaa jonkin pienen ajatteluharjoituksen, tilankatselun tai sormi-

keskittymisen niille, joille rukous ei ole oma juttu, tai keskittyminen on vaikeaa.

Ruokarukouksen opettaminen kuuluisi vanhemmille, mutta opettaja tukisi lasta rukoilemisessa, kuten opettaja muutenkin tukee kaikkia lapsia parhaan kykynsä mukaan.

Tarvittaessa seurakunta tai lapsen taustayhteisö tukisi vanhempia. Lapsilta itseltäänkin voisi kysyä hyviä tapoja. Päiväkodissa voitaisiin päälle sitten vaikkapa loruilla, mitä nytkin tehdään.

Jos halutaan tarkastella asiaa pedagogisesti, niin ruokarukouksessa opetellaan kiitollisuutta, ja loruissa usein oikein käyttäytymistä. Eikös molempia tarvita? Rauhoittuminen ennen ruokailua ei varmaankaan ole huono asia?

Riimu

Aleksanterin kirkon nimestä

Historian professori Matti Klinge kirjoittaa Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kansallisbiografian julkaisussa, että Venäjän Tampereen Aleksanterin kirkko on nimetty keisari Aleksanteri I:n mukaan.

Mielestäni professori Klingen mielipide vaikuttaa oikealta, sillä Aleksanteri I oli kaikkein uskonnollisin Venäjän keisareista. Hän salli perustaa Venäjän Raamattuseuran, sekä useita ulkomaisia raamattuseuroja Venäjän maaperälle. Hänen aikanaan vuonna 1822 painettiin venäjäksi uusi kansankielinen, pelkästään venäjänkielinen Uusi testamentti.

Pentti Kähkönen

siitä maininta tekstin yhteyteen ja käytettävä nimimerkki. Tällöin yhteystiedot jäävät vain toimituksen tietoon.

Palautetta ja lukijapostia voi lähettää osoitteisiin: toimitus@siltalehti.fi, Silta, Tampereen ev.lut. seurakuntayhtymä, PL 226, 33101 Tampere ja siltalehti.fi/palaute.

Kirjoita mielipiteesi Sillan lukijapalstalle!

Kirjoita Sillan yleisönosastoon mieltäsi askarruttavasta asiasta tai anna palautetta lehdestä. Toimituksella on oikeus lyhentää pitkiä tekstejä tarvittaessa.

Lukijalta-palstalla julkaistavaksi toivottuihin teksteihin on aina liitettävä lähettäjän nimi ja yhteystiedot.

Jos haluat tekstin julkaistavaksi nimimerkillä, laita

HENGEN LEIPÄÄ

Risto Moisio
entinen
Tuomasmessu-aktiivi

Kuolema luo elämää

Useimmat välttävät kuolemasta puhumista. Kuolinhetki on useimmiten siirtynyt arkielämästä sairaalaan tai saattohoitoon huolimatta siitä, että kuolema on keskellämme koko ajan. Siitä vaimoni ja minä olemme saaneet muistutuksen toisensa perään.

Kahden viime vuoden aikana kaikkiaan 21 sukulaista, ystävää, tuomasta ja muuten tuntemaamme ja tapaamaamme henkilöä on kuollut.

Useat ovat olleet yli 90-vuotiaita, kuten isäni serkku, tätini, vaimoni serkku ja Tuomasmessun isähahmo. Tai yli 80-vuotiaita, kuten vaimoni kollega, vihkipappimme.

Kahden äidin kuolemat ovat kouraisseet sydämen pohjasta. Toinen kuoli 44-vuotiaana juhannusaattona. Hänet vaimoni tunsin tämän vauvaiästä asti, vihki ja kastoi lapsen. Hän oli myös oppilaani lukiossa. Häntä jäi kaipaamaan suuri joukko soitto-oppilaita.

Toinen kuoli 45-vuotiaana samana päivänä, kun hänen esikoisensa täytti 18 vuotta ja oli jättämässä

Ruskaa ihaillessamme katselemme värikästä, kaunista kuolemaa.

äidilleen jäähyväiset. Neljä lasta ja puoliso jäivät kaipaamaan häntä.

Joskus on oikein suma. Syksyllä olimme kahden läheisen ihmisen siunaustilaisuudessa, ja myös ystävämme sisko siunattiin.

Tällaisten tapahtumien jälkeen tulee väkisin mieleen oma kuolevaisuus. Varsinkin, kun terveystilanne mietityttää.

Jeesuksen vertaus vehnänjyvästä on osuva. Ellei se kuole, ei se voi tuottaa elämää eli satoa. Jos lehtipuiden lehdet eivät putoaisi ja kuolisi, puu itse kärsisi, koska lehtien yhteyttämä energia ei siirtyisi puiden juuriin täysimääräisesti keväällä alkavaa kasvua varten.

Ruskaa ihaillessamme katselemme värikästä, kaunista kuolemaa. Kuolleet lehdet eli karike ovat elintärkeitä luonnon elämälle.

Karike tekee maan hedelmälliseksi kasveille, koska se parantaa maaperän kykyä pidättää vettä ja ilmaa. Se on tärkeää kasvien juurille, sillä se pitää yllä pieneliöitä ja sieniä, joita ilman puut eivät eläisi. Lisäksi se suojaa maaperää eroosiolta, sitoo hiiltä maaperään ja torjuu ilmastomuutosta.

Myös maallinen majamme haudassa maatuessaan pitää yllä elämää. Ei siis olisi elämää ilman kuolemaa.

Tärkein kuolema on Jeesuksen kuolema ristipuussa. Se rikkoi maallisten lakien rajan. Jeesukseen uskoville se mahdollistaa iankaikkisen elämän ja ilon hänen seurassaan. ♦

Hengen leipää on *Silta*-lehden juttusarja, johon toimitus pyytää kirjoituksia seurakuntalaisilta sekä seurakuntien työntekijöiltä.

SATTUMUKSIA KIRKON KULMILTA

Kuva: Vapriikin kuva-arkisto

Saikohan kirjastotalo pojista ahkeria asiakkaita?

Veikkoset Vanhan kirkon puistossa

Tervetuloa jälleen Vapriikin jalokivien äärelle!

Tällä kertaa olen poiminut kuva-arkiston aarrearkusta otoksen kahdesta veikeämmänpuoleisesta vesselistä.

Puiston penkillä istuksitaan polvihousut putsingissa, ja ihan mukavaakin vaikuttaisi olevan. Minun silmiini vaatteet näyttävät siisteiltä ja pätevilä, mikä kertonee, että aivan alempien tuloluokkien vesoja ei olla.

Tähän viittaa toki sekin, että pojat ylipäänsä ovat päätyneet linssein eteen.

Maassa lojuvat lehdet taas paljastavat, että on syksy – ehkä myöhäinen sellainen, koska puissa ei enää näy juurikaan verhoa. Palttoiden paksuudesta päätellen on myös melko kylmä.

Tekisi mieli väittää, että nuoret herrat ovat veljeksiä, mutta faktatietoa asiasta ei ole – niin kuin ei paljon muustakaan: heidän, kuten myös kuvaajan, henkilöllisyys sekä kuvan tarkoitus ovat hämärän peitossa.

Miljöökkään ei ensikatsomalta näytä tutulta, mutta Vapriikin tietojen mukaan ollaan Vanhan kirkon puistossa.

Syyni juuri tämän kuvan valintaan olikin – vetoavan symppaattisuuden ohella – tienooseseen avautuva harvinainen näkymä: itse kirkkoahan on tallennettu vaikka kuinka paljon, ympäröivää puistoa taas niukemmin.

Varsinkin vuonna 1925 valmistunut kirjastotaloa edeltäviä kuvia löytyy vähän. Mutta tässä lienee nyt sellainen.

Vapriikin antama ajoitushaarukka (1900–1911) on laaja, muttei taida siltikään osua ihan kohdilleen – eikö taustalla nimittäin näy vuonna 1913 valmistuneen Tampereen Teatterin kulmaa?

Jos näin on, niin pojat istuskelevat aika lailla tulevan kirjastotalon paikalla.

Lisätukea oletukselle antaa heidän takaansa pilkistävä koristeellinen tönö, joka taitaa olla helpotuslaitos – vieläpä varsin tyylikäs sellainen. Kuvalle annettujen asiasanojen joukosta löytyy nimittäin ”käymälät”, eikä silmäni muutakaan sen suuntaiselta näyttävää osu.

Penkin sijainti jäi kuitenkin vaivaamaan sen verran, että päätin etsiä varmistusta ajan aineistoista. Ja kappas, niin se on, että kaupunginarkkitehti Lambert Pettersonin

vuoden 1896 asemakarttaan on merkitty ”tarvehuone” jotakuinkin kuvan viittomaan paikkaan, eli tulevan biblioteekin kaakkoiskulmalta hieman koskea kohti. Kartassa se on kyllä mielestäni lähempänä rantaa, mutta ehkä tarkkuus kuitenkin riittää.

Eli kaikesta päätellen kirjastotalon kohdalla ollaan, mikä ajoittaa otoksen jonnekin vuosien 1913 ja 1925 välille. Eipä ihme, että maise- ma näyttää vieraalta: alue kun sai nykyisen ulkomuotonsa ja nimensäkin – Kirjastonpuisto – vasta lainaston valmistumisen jälkeen.

Poikien ympärillä avautuu siis näkymä kadonneeseen aikaan. Kunpa kuvaaja voisi kääntää kameraa ja näyttää, mitä muuta Vanhan kirkon tietämällä tuolloin olikaan!

Mutta ei auta, täytyy vain jatkaa Vapriikin kulta-aarten kaivele- mista.

Mikko Pollari

Lähteet: Donner, Julia & Hautamäki, Ranja: *Koskipuiston ja kirjastonpuiston historiallinen selvitys* (Tampereen kaupunki 2005); Petterson, Lambert: *Tampereen kaupungin asemakartta* (Tampereen kaupunki 1896).

KOLUMNI

Antti Pentikäinen

Kirjoittaja toimii sovintoprosessien työelämä- professorina Yhdysvalloissa.

Kuva: Anne Tervahartala

Mitä on mahdollista antaa anteeksi?

Nuotiopiirin loimussa näkyy hahmoja. Lähestyn varovasti, jotta en rikkoisi keskittyneitä tunnelmaa. Ihmisten silmät ovat nauliutuneena loimun keskellä seisovaan hahmoon. Käden elehtivät kuin halkoen ilmaa, mutta syvemmmältä viiltävät kuitenkin sanat.

”He tulivat ja pakottivat minun ottamaan viidakkoveitsen ja sanoivat, että jos en lyö, he lyövät minua. En minä voinut, mutta sitten he iskivät minut maahan ja vetivät ylös ystäväni ja sanoivat hänelle, että hänen olisi hakattava minua. Yksi isku osui päähäni, toinen silpoi käteni. Tuo mies on nyt täällä!”

Kuuluu kohahdus. ”Tuolla hän on”, sanoo hahmo, ja kädet tarttuvat mieheen ja vetävät häntä valokeilaan. Jossakin toisella tilanteessa olisin ollut varma, että tästä olisi seurannut verilöyly, mutta tiedän, ettei nyt ole niin.

Kyse ei ole kostosta. Ei, vaikka ihmisten käsiä olisi hakattu irti, lapsia tapettu vanhempiensa edessä, tai lapsia pakotettu silpomaan omia vanhempiaan, jotta heistä saataisiin tunnotomia murhaajia.

Sierra Leonessa yritettiin ensin sen aikaisen ymmärryksen mukaan parhaita tiedossa olevia keinoja. Maahan perustettiin totuus- ja sovintokomissio,

Vaikka matka sovintoon on pitkä, ei yhteisö jätä heitä yksin.

joka ei kuitenkaan ehtinyt kyliin, joissa pahin väkivalta oli tapahtunut.

Kansainvälinen rikostuomioistuimien kutsuttiin maahan, jotta mielipuoliseen tappamiseen syyllistyneet voitaisiin tuomita. Vuosien päästä nostettiin 13 syytettä, joista kymmenen ehti saada tuomion, ennen kuin prosessiin varatut 300 miljoonaa dollaria loppuivat.

Monet entisistä lapsisotilaista palasivat kyliin, joissa olivat tekonsa tehneet. Niissä oloissa syntyi Fambul Tok, joka tarkoittaa perheen piirissä tapahtuvaa keskustelua. John Caulker loi ystävänsä Libby Hoffmannin tukemana Sierra Leonen perinteisiin tapoihin tukeutuneen prosessin, joka on tavoittanut satoja tuhansia ihmisiä.

Hiljaisuus nuotiopiirissä on käsin kosketeltavaa. Esiin vedetty mies sopertaa, miten hänen oma väkivallan tekonsa on murtanut myös hänet ja vaipuu polvilleen pyytäen anteeksi.

Joku kauempaa katsova saattaisi ajatella, ettei sellainen mitenkään voi olla mahdollista, saati oikein tai kohtuullista. Lyönnin sijaan häntä kohti kurottivat käsivarret. Lapsuuden ystävät halaavat.

Vaikka matka sovintoon on pitkä, ei yhteisö jätä heitä yksin. Siinä nuotiopiirin valossa pahantekijä lupaa hoitaa vammauttamansa ystävänsä pelot.

Tähdet tuikkivat taustalla. Kun katson heitä, ymmärrän, ettei sovintoa tai oikeudenmukaisuutta voi kukaan lopulta toiselle määrätä. ♦

Kolumnistien esittelyt ja kommentointi: siltalehti.fi/puheenvuorot

SILTA

siltalehti.fi

11. vuosikerta

• **Kustantaja / julkaisija:**

Tampereen ev. lut. seurakunnat

• **Toimitus:**

päätoimittaja Kirsi Airikka

050 381 0970

toimitussihteeri Asta Kettunen

050 438 2716

s-posti: toimitus@siltalehti.fi ja

etunimi.sukunimi@evl.fi

Osoite: Seurakuntien talo,

Näsilinnankatu 26,

PL 226, 33101 Tampere

• **Kaupalliset ilmoitukset:**

Mediamyynti

Sacrum-Kotimaa Oy

Pirjo Teva p. 040 680 4057

Juha Kurvinen p. 040 665 5983

s-posti: [etunimi.sukunimi@](mailto:etunimi.sukunimi@kotimaa.fi)

kotimaa.fi

• **Jakelu:**

Tamperelainen

Jakelupalautte:

jakelupalaute.fi/silta tai

Suomen Suoramainonta

Tampere, 040 085 9766

• **Tilaukset:**

sari.laakso@evl.fi, 03 219 0111

• **Taitto:** Timo Saarinen/ pelagus.fi

• **Painosmäärä:** 90 000 kpl

• **Paino:** Sanoma Manu, Tampere

• **ISSN:**

ISSN 2342-0979 (painettu)

ISSN 2342-0987 (verkkajulkaisu)

• **Seuraavat lehdet ilmestyvät:**

ke 4.12., aineisto viimeistään 11.11.

ke 8.1.2025, aineisto viimeistään

9.12.

Tesoman koululla iloittiin lokakuussa lahjoituksesta. Eturivissä Icehearts-kasvattaja Jiri Lepolan kanssa seitsemäsluokkalainen Veikko Suuronen (vas.) ja viidesluokkalaiset Elias Plym, Yousuf Hamidi ja Osman Khaleqi. Takana Icehearts-kasvattaja Turo Lauttamus sekä Mikko Sorva (vas.), Leena Kuusjärvi, Mari Rahola ja Pia Ojalahti-Diallo Harjun seurakunnasta.

Harjun seurakunnan Yhteisvastuun keräystuotto Iceheartsille

Nuoret ovat tänä vuonna Yhteisvastuun kohteena. Harjun seurakunta lahjoitti viimevuotisen Yhteisvastuukeräyksen tuoton Tesoman ja Ikurin kouluilla ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä tekeville Iceheartsille.

Lahjoitettu summa, 2577,99 euroa, käytetään leirien ja muiden vastaavien tilaisuuksien järjestämiseen.

– Arvostamme, kiittää vuosia Icehearts-kasvattajana työskennellyt **Jiri Lepola**.

Kanssakulkijoina monessa

Lepola on yksi Tesoman koulun aikuisista. Lahjoitustapaamisen aikana hän moikkailee ohikulkevia nuoria, kysyy kuulumisia ja kannustaa sekä saattaa yhden lapsen terveydenhoitajalle.

Nuorilla on monenlaisia haasteita, joissa Lepola voi olla tukena. Valtakunnallisen järjestön työntekijät tukevat tarvittaessa toimipisteensä kaikkia oppilaita, eivät vain Icehearts-joukkueeseen valittuja.

Harjun seurakunnan johtava diakoniatyöntekijä **Pia Ojalahti-Diallo** kertoo lahjoituskohdetta miettiessään

pohtineensa, ketkä Harjussa tekevät vaikuttavaa työtä yhteisvastuun mukaan. Hän kysyi apua Harjun nuorisotyöntekijöiltä, jotka toimivat kaikilla alueen kouluilla.

– He olivat heti sitä mieltä, että summan voisi lahjoittaa Iceheartsille, Ojalahti-Diallo sanoo.

– Me ei Mikon kanssa mietitty hetkeäkään, toteaa **Leena Kuusjärvi**.

– Icehearts tekee hyvää ja merkityksellistä työtä, jatkaa **Mikko Sorva**.

Pyrkimys on, että lapset voivat olla Icehearts-joukkueessa jopa 12 vuotta.

– Siihen liittyy aina se, että niillä on joukkue. Harrastetaan eri lajeja, kuten salibandya ja jalkapalloa. Kasvattajan sitoutuminen ja läsnäolo nuoren elämässä ja koulun arjessa on tärkeää, hän muistuttaa.

Sorvan ja Kuusjärven voi tavata Tesoman 1500 oppilaan yhtenäiskoululla tiistaiaamupäivisin.

– Meillä on aika usein nämä hupparit päällä, Kuusjärvi vihjaa.

Hupparin takana lukee Harjun nuorisotyö.

– Saa tulla juttelemaan murheita ja iloisia asioita, vinkkaa Lepola.

– Välillä vain morotetaan, mutta rippikouluinfojen aikana nuorilla on sata miljoonaa ja yksi tuhatta kysymystä. Olemme heidän paikallaan vastaamassa, kertoo Kuusjärvi.

Kaverit ja yhdessä tekeminen parasta

Icehearts toimii usealla paikkakunnalla, ja ryhmiä on sekä pojille että tytöille. Koulupäivän aikana kasvattajat osallistuvat opetukseen avustavina henkilöinä tai opettavat oman joukkueensa lapsia yksin tai pienryhmässä.

Koulun jälkeen autetaan läksyissä ja on iltapäivätoimintaa. Yhdessä liikutaan ja tehdään retkiä myös muulloin.

Seurakunnan auttamistyössä olevien näkökulmasta lahjoitus voi tuottaa monta hyvää asiaa.

– Leirityö on aina merkityksellistä, sanoo Sorva.

– Retket, tapahtumat ja leiri kesällä kokoaa porukan yhteen, tuumaa Kuusjärvi.

– Kaveruussuhteet säilyvät kesän yli, iloitsee Ojalahti-Diallo. ♦

Teksti ja kuva: **Elisa af Hällström**

icehearts.fi

TILAA lääkkeitä, reseptilääkkeitä ja apteekkituotteet verkkokaupastamme. Tuomme tilauksesi arkisin ma-pe Tampereella kotisi tai noutoautomaatteihimme.

Apteekin verkkokauppa
www.apteekkishop.fi

Apteekki

LÄÄKKEESI
KOTIIN
JOPA SAMANA
PÄIVÄNÄ

Lielahden
APTEEKKI

MA-PE 9-21
LA 9-18
SU 10-18

puh. (03) 347 3800
Lielahden Prismakeskus
Turvesuonkatu 2
33400 TAMPERE
www.lielahdenapteekki.fi
www.apteekkishop.fi

Kodin perussiivoukset
Yritysten siivoukset
Remonttisiivoukset
Muuttosiivoukset

Pyydä tarjous:
045 126 6938
Anna siivouslahjakortti!

www.uusiasivousoalvelut.fi

Kotona
Asuen

GENIORHOIVA

050 472 2830
KotonaAsuen.fi

Luottavaa apua kotiin jo vuodesta 2008

- Kumppanuutta ja seurannpitoa
- Alzheimer ja muistihoivaa
- Henkilökohtaista hoivaa
- Viriketoimintaa
- Ruoanvalmistusta
- Kodinhoidollista avustusta
- Asiointi- ja kuljetusavustusta

Konserttitarjotin

Joululaulut soivat Teiskossa lähimmäisten hyväksi

Muusikko **Mikko Mäkeläinen** konsertoi Teiskon kirkossa yhdessä Emelia-tyttärensä kanssa lauantaina 30. marraskuuta kello 16. Tapahtuman tuotto ohjautuu Teiskon diakoniatyön hyväksi, ja sen järjestää Lions Club Teisko.

– Mielestäni on hienoa päästä tekemään samalla myös hyväntekeväisyyttä tärkeän asian eteen, Mäkeläinen sanoo.

Näin sydämeeni joulun teen -konsertit ovat olleet Mikko Mäkeläisen joka jouluisen perinne jo yli kahdenkymmenen vuoden ajan. Teiskoon hän kuitenkin saapuu esiintymään ensimmäistä kertaa.

Ohjelmisto koostuu osittain suomalaisien rakastamista joululauluista, mutta mukana on tänä vuonna myös uudempaa joulumusiikkia.

Konsertit toteutetaan pianon säestyksellä, ja lisänä ovat haitari ja kitara. Näin on tehty jo vuodesta 2003 lähtien, sillä Mäkeläisen mielestä hänen omalle laulujen tulkinnalleen jää näin tarpeeksi tilaa. Lisäksi konserteissa säilyy herkkä ja aistikas tunnelma. Säestäjänä toimii pianisti Samuli Jokinen.

Yhteinen perinne

Joulukonserteista on viime vuosina tullut isän ja tyttären yhteinen perinne, sillä nyt kahdeksanvuotias Emelia on mukana laulamassa jo neljättä vuotta. Molemmilla on konserteissa omia soolonumeroita, ja he laulavat myös yhdessä.

– Kalenterista on laskettu yhdessä päi-

viä ensimmäiseen konserttiin. Oman lapsen laulu herkistää, miettii Mikko.

Hän ja Emelia kävivät viime vuonna levyttämässä ensimmäisen yhteisen joulualbuminsa. Levyllä on sekä perinteisiä joululauluja uudelleen sovitettuina että isän säveltämää ja sanoittamaa, täysin uutta musiikkia.

Esimerkiksi Emelian esittämä albumin nimikkokappale *Hyvää joulua* on Mikon säveltämä ja Emelian Ria-äidin ja Mikon yhdessä sanoittama. Laulu kertoo lapsen silmin joulun odotuksesta ja siihen liittyvistä toiveista.

Levy sisältää muitakin isälle ja tyttärelle tärkeitä lauluja. Mukana on esimerkiksi Emelian lempijoululaulu *Aavistus*, jonka Mikko ja Emelia duetoivat.

Esikoistytären kanssa joulualbumin levyttäminen oli Mikko Mäkeläiselle ikimuistoinen ja tärkeä hetki.

– Oli ihana seurata vierestä, miten intoa täynnä ja silmät kirkaana loistaen hän iloitsi pitkän harjoittelun tuloksesta. Harjoittelu ei aina ollut kovin helppoa tai mielekästä, mutta sinnikkyys palkittiin.

Asta Kettunen

Mikko ja Emelia Mäkeläinen odottavat joulukonsertteja suurella innolla.

Kuva: Ria Ahonen

Konsertteja 6.11.–5.12.2024

Lounasmusiikkia – Aarre

Merikannon teoksia

ke 6.11. klo 12–12.30 Aleksanterin kirkko
Sylvia Hurttia, viulu
Anni Collan, piano
Myös tietoa säveltäjästä ja hänen tuotannostaan
Vapaa pääsy

Ristirock on the Road: Roni Samuel

ke 6.11. klo 19 Linnainmaan seurakuntakeskus
Sisältää lyhyen ehtoollismessun
Seurakunnan nuorten lämpöribändi
Vapaa pääsy

Campanella-kuoron

50-vuotisjuhlakonsertti

la 9.11. klo 17 Aleksanterin kirkko
Johtaa Tarja Rantala
Solistina Anna-Kristiina Kaappola
Tuuli Wirkkula, piano
Vapaa pääsy, ohjelma 20/10 €

Mennyt aika uudessa valossa

ti 12.11. klo 19 Aleksanterin kirkko
PMO:n Sinfoniajouset
ja Jousiorkesteri Comodo

Ilona elämänlangalla-

hyväntekeväisyyskonsertti

la 16.11. klo 14 Pispalan kirkko
Vox Audiens Aija-Leena Rannan johdolla, harmoninen laulu
Sekakuoro Welmut Ritva Pulkkinen johdolla, ukulele ja laulu
Pirjo Turunen, laulu
Esa Vähämäki, urut

Marjaana Moisio ja Eeva-Maija Setälä, laulu
Metsämuori Kristiina Törnudd, ukulele ja juonto

Syksyn satoa

la 16.11. klo 15–15.45 Härmälän kirkko
Kirkkomusikantti-oppilaat ja kirkkomuskarilaiset
Vapaa pääsy

Ilmastotoivon musiikki-ilta

su 17.11. klo 17–18 Pispalan kirkko
Jouko Mäki-Lohiluoma, Jaakko Löytty
Harjun Lapsikuoro ja Sanna Ketola
Organ Loft Hippies

Under Nordens skyar /

Pohjolan taivaan alla

su 17.11. klo 19 Viinikan kirkko
Pirkanmaan Laulajat
Juhana Mattila, piano
Paula Sirén, urut

Konservatorion

puupuhaltajien konsertti

ma 18.11. klo 18 Pispalan kirkko

Fagotistien ja klarinetistien konsertti

ma 18.11. klo 19–20 Pispalan kirkko
Vapaa pääsy

Kirkkomusikanttien joulukonsertit

su 24.11. ja su 1.12. klo 15–16
sekä ti 3.12. klo 18–19
Finlaysonin kirkko

TAMKin kitaristien B-tutkintokonsertti

ma 25.11. klo 19 Pispalan kirkko

Joulu saapuu jokaiselle

ti 26.11. klo 18–19 Pispalan kirkko
Konservatorion kuorat

Raskasta Joulua 20 vuotta –

akustinen juhlakonsertti

ti 26.11. klo 19 Kalevan kirkko
Lisää sivuilla A 8–10

Ahjolan kansalaisopiston

joulukonsertti

la 30.11. klo 16 Viinikan kirkko
Vapaa pääsy

Ahjolan joulukonsertti

la 30.11. klo 18–19.30 Pispalan kirkko
Vapaa pääsy

Virsi nyt! -festivaali: Hoosianna!

su 1.12. klo 18–19 Tuomiokirkko
Tuomiokirkkoseurakunnan kanttorit, virsiä lauletaan myös yhdessä
Vapaa pääsy, kolehti Tuomiokirkkoseurakunnan musiikkityölle

Sampolan laulajien joulukonsertti

su 1.12. klo 18 Viinikan kirkko
Vapaa pääsy

Ilta – Tää aika vuodesta taas

ma 2.12. klo 19 Tuomiokirkko
Liput alkaen 35 €, lippu.fi

Tampereen Konservatorion

laulajien joulukonsertti

ti 3.12. klo 19 Pispalan kirkko
Vapaa pääsy

Lounasmusiikkia joulun odotukseen

ke 4.12. klo 12–12.30 Aleksanterin kirkko

Petri Laaksonen esiintyy Mummon Kammarin Loistakoon liekki -35-vuotisjuhlakonsertissa lauantaina 30.11. kello 15 Aleksanterin kirkossa. Koskettimia soittaa Petri Hatakka ja kitaraa Jan Lindström. Vapaa pääsy, kolehti nuorten työllistämiseksi vanhusten ulkoiluavuksi

Esa Toivola, urut

Kauneimmat ja rakkaimmat lapsuuden joululaulut

ke 04.12. klo 18:30 Kalevan kirkko
Pepe Willberg. Liput: lippu.fi

Vanhan Musiikin Kauneimmat

Joululaulut
to 5.12. klo 18 Viinikan kirkko

Kuva: Matti Ekkilä

Kamarikuoro Eternitasin perinteinen adventtikonsertti Tuikkikaa jouluntähtöset sunnuntaina 1. joulukuuta Pirkanmaan musiikkiopistolla alkaa kello 15. Ohjelma 15 euroa, sisältää väliaikatarjoilun.

Tuikkikaa jouluntähtöset

Ensimmäisenä adventtisunnuntaina Pirkanmaan musiikkiopisto täyttyy jouluisista sävelistä ja glögin tuoksusta. Kamarikuoro Eternitasin adventtikonsertti on monelle konserttikävijälle joulukauden aloitus. Perinteiseen tapaan ohjelmaan kuuluu kuoron ja yleisön yhdessä laulama *Hoosianna*-hymni.

Tänä vuonna 50. juhlavuottaan viettävä Eternitas esittää konsertissa kuoron perustajan, Tampereen tuomiokirkon kanttori Matti Vihtosen suosikkijoululauluja.

Vihtosen tytär **Ritva Autio-Aikio** löysi vanhan c-kasetin, joka on äänitetty Tuomiokirkossa. Kasetilla laulaa Matti Vihtonen ja säestäjänä toimii Tuomiokirkon edesmennyt urkuri Matti Hannula. Nuo laulut olivat Vihtosen rakkaimpia joululauluja.

Löydön innoittamana tytär ideoi konsertin ohjelmaa:

– Ajattelin, että ohjelma voisi koostua isän rakkaista joululauluista. Meidän isä oli jouluihminen. Vaikka työtä oli aina joulun aikaan paljon, hän silti nautti. Nautti joulun tunnelmasta ja joululaulujen laulamisesta ja laulattamisesta.

– Aattoiltaisina hän istui flyygelinsä ääreen ja kokosi meidät kaikki lapset ympärilleen laulamaan joululauluja. Näin hän loi perinteen, joka vieläkin meidän sisarusten kesken on voimassa, Autio-Aikio kertoo.

Säestäjä on vuoden 1993 jälkeen vaihtunut. Seuraavana vuonna perinne jatkui Tarja Vihtosen, nykyisen Wallinin toimesta, ja kutsu voi tulla nyt keneltä tahansa sisarukselta.

Kanttorin lapsilla on jouluisia, isään liittyviä lämpimiä muistoja.

– Usein isämme muisteli meille myös omia lapsuuden joulujaan Karjalassa. Kuinka ruuat pidettiin pöydässä yli yön ja saatiin syödä niin paljon kuin haluttiin. Aamulla aikaisin hevosreellä joulukirkkoon. Elo oli yltäkyläistä ja onnellista monin tavoin.

Matti Vihtoselle konsertin alussa esitettävät kolme laulua, *Tuikkikaa oi joulun tähtöset*, *Taas kaikki kauniit muistot* ja *Tule rakkaus ihmirsintaan*, olivat hänelle rakkaita ja läheisiä varmasti ylitse muiden.

Maiju Helin

Kuva: Mika Hiltunen/ Tampereen Teatteri

Ruusu Laaksonen (Ilona Pukkila) ja Lauri Laaksonen (Toni Harjajärvi) ovat aviopari Ihmettä kaikki -näytelmässä, -jota esitetään Tampereen Teatterin Frenc-kell-näyttämöllä.

Rakkaus pitää perheen yhdessä

Eräänä yönä Laaksosen perheen elämä horjattaa. Kolmannen lapsen odotus saa odottamattoman käänteen. Alkaa mullistava vuosi, jonka täyttää kamppailu toivon, epäilyn ja luottamuksen myrskyssä.

Kirjailija Juha Itkonen kuvaa tarkkanäköisesti ja empaattisesti vanhemmuuden ristiriitaisuutta ja arjen keskellä tapahtuvia ihmeitä. *Ihmettä kaikki* on rehellen voittomus vanhempana kasvamisesta, pelkojen voittamisesta ja rakkaudesta, joka pitää perheen yhdessä.

Näytelmä on syntynyt Itkosen ja ohjaaja Hilka-Liisa Iivanaisen yhteistyönä. Se pohjautuu te-

kijöidensä omakohtaisiin kokemuksiin ja Itkosen vuonna 2018 julkaistuun *Ihmettä kaikki* -romaanin.

Näytelmän päärooleissa nähdään Ilona Pukkila, Toni Harjajärvi ja Mari Turunen, jotka kaikki tekevät vakuuttavat ja uskottavat henkilöhdämot. Muissa rooleissa ovat Katriina Lilienkamp ja Matti Hakulinen.

Näytelmä ei ole taiteellinen, eikä se sisällä takaumia ja vertauskuvia. Se on aito ja lämminhenkinen kuvaus ihmisten elämästä iloineen ja suriineen. Juuri siksi se pitää oteessaan alusta loppuun saakka.

Kirsi Airikka

Pimeydestä valoon

Ateneumin kansainvälinen *Gothic Modern – Pimeydestä valoon* -näyttely esittelee 1800- ja 1900-lukujen modernia taidetta, joka sai vaikutteita eurooppalaisesta keskiajan ja pohjoisen renessanssin taiteesta.

Se tarjosi 1800- ja 1900-lukujen taiteilijoille emotionaalista materiaalia ja tapoja käsitellä ihmisen perimmäisiä tuntemuksia sekä syntymää, kuolemaa, kärsimystä, rakkautta ja seksuaalisuutta.

Näyttelyn esittelyssä kerrotaan, että modernia taidetta on aikaisemmin harvoin tarkasteltu siitä näkökulmasta, kuinka se katsoo menneeseen, eikä ilmiön laajuus ole aikaisemmin ollut tiedossa. Merkittävän kansainvälisen yhteistyöhankkeen on käynnistänyt Ateneum vuonna 2018, ja museo toimii myös näyttelyn ensimmäisenä esityspaikkana.

Näyttelyn taiteilijoita ovat muun muassa Ar-

nold Böcklin, Lucas Cranach vanhempi, Ak-seli Gallen-Kallela, Vincent van Gogh, Edvard Munch, Hugo Simberg, Helene Schjerfbeck ja Marianne Stokes.

Teokset käsittelevät elämän suuria kysymyksiä monipuolisesti, ja myös mustaa huumoria viljellen. Esimerkiksi Josef Stallerin *Tasa-arvo*-teos muistuttaa, että kuoleman edessä olemme kaikki tasa-arvoisia. Hugo Simbergin taulu *Musta surma* luo lohduttoman maiseman ajasta, jolloin vakava kulkutauti tappoi jopa 50 miljoonaa ihmistä Euroopassa vuosina 1346–1353.

Kirsi Airikka

Gothic Modern – Pimeydestä valoon

-näyttely taidemuseo Ateneumissa, Helsingissä 26.1.2025 saakka

Jumala löytyykin ihmisen rajallisuudessa

Pastori Jaana Sahamiehen pieni ja käteen sopiva kirja on harvinainen helmi. Se ei ole perinteinen hartauskirja, vaan pikemminkin myötätuntoinen ja rohkaiseva kumppani sellaistenkin kokemusten äärellä, joista häpeillen vaikenemme.

Kirjoittaja avaa oman hengellisen matkansa rosot ja löydöt, karikot ja havahtumiset myötätuntoisen rehelligisesti lukijoilleen matkaeväiksi. Kuin hitaasti kypsyeitä hedelmiä ovat kirjan viitosenkymmentä lyhyttä kirjoitusta. Riittää kun lukee yhden kerralla, sen verran ne ovat syvällisiä pureskeltaviksi.

Mistä kirjoitukset ovat syntyneet? Kirjan alaotsikko antaa siitä vihjeen – polunpätkiä alaspäin. Teksteistä piiryy kuva ihmisestä, jonka elämää on ohjannut syvä kaipaus Jumalan rakastavaan läsnäoloon.

Tuo kaipaus onkin merkinnyt samalla matkaa oman itsensä tuntemiseen uskon pimeään kautta. Kaipaus ylöspäin onkin vienyt alaspäin. ”Ei ole

erillistä hengellistä elämää. Kaikki on tätä samaa elämää, Jumalan rakastavien silmien alla.”

On arvokasta, että joku kuvaa sitä ihmisenä ja kristittyinä kasvamisen matkaa, jossa Jumala löytyykin ihmisen rajallisuudessa, kehollisuudessa, arjen tavallisuudessa ja sen kauneudesta.

Sahamies on kuin arjen mystikko, joka riisuu turhan idealisoinnin hengellisestä kilvoittelusta. Kirjoittaja nojaa samalla mystiikan perinteeseen, hiljaisuudesta nousevaan hengellisyyteen, jossa Jumalaa ei hallita, vaan hänen työnsä alle jättäydään.

Kirjoittaja katsoo lukijaansa hyväksyen: Jumalan myötätunto, juuri siinä, missä olet. Sahamiehen kieli on elävää, mielikuvia ja tunteita herättävää. Myös huumori kukkii kielessä.

Jussi Holopainen

Jaana Sahamies: *Hiljaisuuden oppilaana – polunpätkiä alaspäin, kokemuksia rukouksen maailmassa* (Herättäjä-Yhdistys, 2024)

Kuva: Saija Tiitkainen

Lietsun Gospelkirkon konsertissa saadaan nauttia Jukka Lepilammen musiikista.

Vahvaa tulkintaa Lietsun Gospelkirkossa

Lielahden Gospelkirkon syyskausi päättyy komeasti, kun perjantaina 29.11. kirkon lavalle nousee pitkän linjan muusikko Jukka Lepilampi.

Hän antaa lauluissaan ja tulkinnassaan kuulijalle itsestään kaiken. *Minun käteni soi, Laula ihmisille, Kysytkö palvelushintaa, Jumalan valtakunta tulee* tai *Nisunjyvään laki* ovat koskettaneet ihmisiä jo vuosikymmenien ajan.

Konsertit Lielahden Gospelkirkossa alkavat klo 19. Ennen konserttia on mahdollista istahtaa kahvikupin äärelle jo kello 18 alkaen. Konserttiin on vapaa pääsy.

10 euron ohjelman tulot ohjataan Harjun seurakunnan lähetystyölle.

Inga Magga kertoo saamelaisuudesta ja *Puolikas*-kirjastaan perjantaina 29. marraskuuta Aleksanterin kirkossa. Uusi kirjakin on jo valmisteilla.

Jokaisella on oma tarinansa

Jokaisen ihmisen identiteetti muodostuu omalla tavallaan. Saamelaisetkin ovat moninainen joukko ihmisiä, ja jokaisella on oma polkunsä sekä suhteensa kieleen, miettii opettaja, kirjailija **Inga Magga**, joka on kirjoittanut perhetarinan Saamenmaan lapsista ja nykypäivän kaupunkisaamelaisista.

Puolikas (Like, 2024) kuvaa kahta aikajaksoa: sodanjälkeisiä vuosia Lapissa sekä nykypäivää Tampereella ja Inarin Kutturassa.

Kirjan päähenkilö Ibbá palaa sukunsa kotipaikkaan. Hänen sisintään kalvaa kuitenkin vierauden tunne. Hän alkaa pohtia, miksi hän ei osaa puhua saamea – ja miksi hänen vanhempansa välttelevät aihetta.

Suvun salat juontuvat sotien jälkeisiin vuosiin. Tuolloin syrjäkyläisten saamelaislapset koottiin lukuvuoden ajaksi kouluasun-

toloihin, joissa he joutuivat eroon perheistään ja vieraantuivat saamen kielestä.

– Kirjani on kuvitteellinen teos, vaikka toki se myös ammentaa todellisista rakenteista. Saamelaisista ei voi puhua ja kirjoittaa ilman sukuja ja paikkoja, kertoo Magga, jonka isä on saamelainen ja äiti suomalainen. Suvun kieli on pohjoissaame.

Kuttura on paikka, jonne kirjailijan oma suku edelleen kokoontuu mökeilleen. Magga on kotoisin Oulusta, ja asuu nykyisin perheineen Tampereella.

Myös kirjailijan isä ja osa hänen sisarusistaan vieraantuivat saamen kielestä 1950-luvulla. Kieltä ei saanut käyttää koulussa.

– Yksi sukupolvi on joutunut häpeämään kieltään, ja se on aiheuttanut huonon kokemuksen. Pitkään se oli vaiettu asia ja salaisuuden arkuus. Kielen menetys on ollut trauma, joka on murta-

monen saamelaisen identiteetin.

Ennen sotia syntyneillä tädeillä ja sedillä kieli taas on säilynyt hyvin, ja suvusta löytyy todellisia saamen osajia. Kirjailija Siiri Magga-Miettunen on kirjoittanut *Saamenkielisen aapisen*, ja filosofian tohtori Tuomas Magga on tehnyt elämäntyönsä Pohjoissaamen Raamatun, *Biibbalin*, käännöksen parissa.

Kirja kuvaa myös kirjailijan omaa kiinnostusta kaupunkisaamelaisena elämisestä. – Pohdin, millaista on, kun suhde kieleen on katkenut, ja miltä tuntuu elää kaukana omasta suvusta.

Saamelaisyhdistys Bárbmu on ollut yhteisö, jossa Magga on tutustunut muihin saamelaisiin. Suomen saamelaiskäräjien mukaan Suomessa on noin 10 000 saamelaista, joista jo yli 60 prosenttia asuu kotiseutualueensa ulkopuolella. Pirkanmaalla heitä on noin 400.

– Identiteetti on nyt ollut uudella tavalla esillä, kun olen keskustellut muiden kanssa esimerkiksi lasten kielten opiskelusta, kertoo Magga, joka on aikuisiällä opiskellut saamen kieltä.

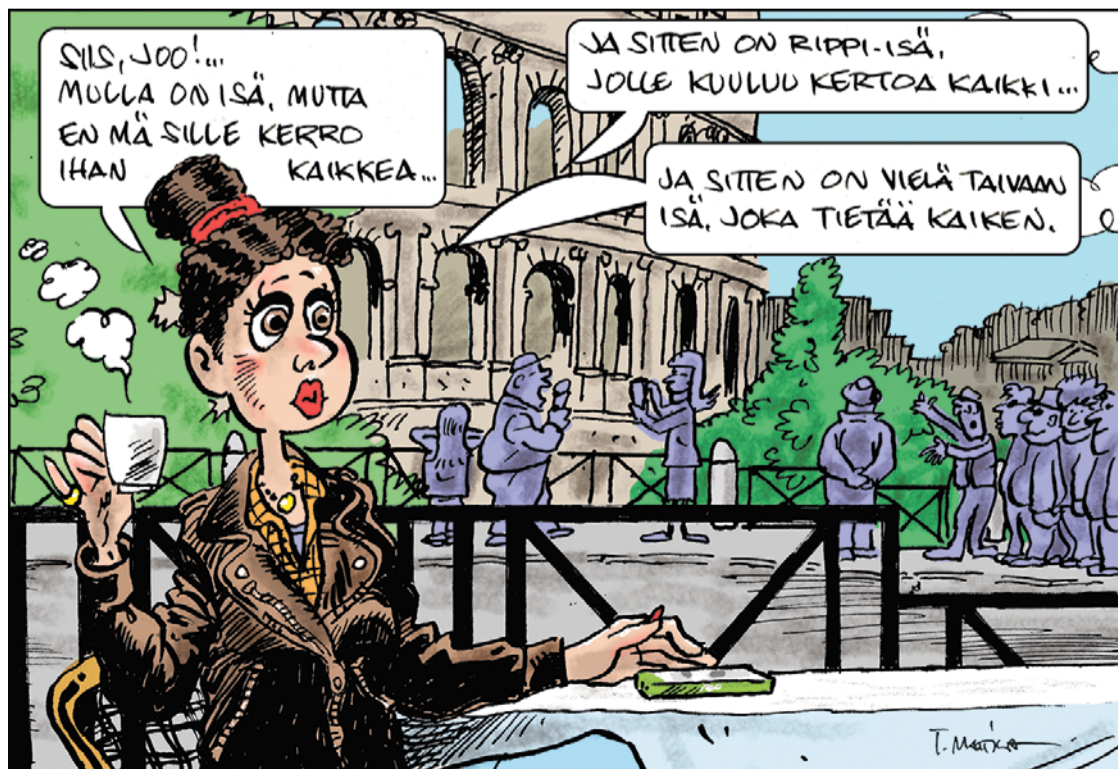
Hän osallistuu joululaulutilaisuuteen 29. marraskuuta Aleksanterin kirkossa.

– Saamen kieli on monille sydämen kieli, johon liittyy isoja tunteita. Laulaessa herkistyy, ja tuntuu, että läsnä on paljon enemmän; ihminen tulee hyväksytyksi ja saa käyttää omaa kieltään. ♦

Kirsi Airikka

Saamenkieliset Kauneimmat joululaulut pohjoissaamen, inarinsaamen ja koltansaamen kielillä 29.11. kello 18 Aleksanterin kirkossa. Tuotolla tuetaan lapsia maailmalla Suomen Lähetysseuran kautta.

Jutun pidempi versio: siltalehti.fi

Marraskuun ekovinkki:

Osallistu tekoihin

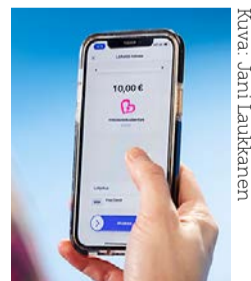
Lahjoittamiseen liittyviä tapatumia ja kampanjoita on monenlaisia. Osallistu siihen, mikä on sydäntäsi lähellä: mikä sykähdyttää, kauhastuttaa, saa toimimaan. Minkä hyväksi haluat ponnistella?

Moni lahjoittaa rahaa keräyksiin satunnaisesti tai säännöllisesti. Hyvä teko voi olla myös kadunvarren siivoaminen, vieraslajien poistotalkoisiin osallistuminen, lastenvaunujen nostaminen pysäkillä, naapuriapu tai sitoutuminen järjestötoimintaan.

Joulukuussa, 3.12., vietetään jälleen Tekojen Tiistaita. Tänä vuonna teemana on lahjoittamiseen kannustaminen.

Hyvä teko kannattaa jakaa inspiraatioksi muille. Sosiaalissa mediassa tunnus on #TekojenTiistai.

tekojentiistai.org

Kuva: Jani Laukkainen

Yhteisvastuukeräyksen voi nykyään osallistua ympäri vuoden.

Asta Kettunen

Lisää: siltalehti.fi/ekovinkki

